ISSN 1977-0804

Uradni list Evropske unije

L 274

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 55

9. oktober 2012

Vsebina

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

★ **Delegirana uredba Komisije (EU) št. 918/2012 z dne 5. julija 2012 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 236/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o prodaji na kratko in določenih vidikih poslov kreditnih zamenjav v zvezi z opredelitvami pojmov, izračunom neto kratkih pozicij, kritimi posli kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, pragovi za priglasitev, pragovi likvidnosti za odložitev omejitev, znatnimi padci vrednosti finančnih instrumentov in neugodnimi dogodki** ([1]) 1

★ **Delegirana uredba Komisije (EU) št. 919/2012 z dne 5. julija 2012 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 236/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o prodaji na kratko in določenih vidikih poslov kreditnih zamenjav v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede metode za izračun padca vrednosti za likvidne delnice in druge finančne instrumente** ([1]) 16

★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 920/2012 z dne 4. oktobra 2012 o prepovedi ribolovnih dejavnosti za plovila s parangalom, ki plujejo pod zastavo Cipra ali so v navedeni državi registrirana, v zvezi z ribolovom navadnega tuna v Atlantskem oceanu vzhodno od 45° zahodne zemljepisne dolžine in v Sredozemskem morju** 18

★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 921/2012 z dne 8. oktobra 2012 o stodevetinsedemdeseti spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z mrežo Al-Kaida** 20

Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 922/2012 z dne 8. oktobra 2012 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 22

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Cena: 3 EUR

([1]) Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

DIREKTIVE

★ **Direktiva Komisije 2012/24/EU z dne 8. oktobra 2012 o prilagoditvi tehničnih določb Direktive Sveta 86/297/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o priključni gredi traktorjev in njeni zaščiti** (1) 24

SKLEPI

2012/624/EU:

★ **Izvedbeni sklep Sveta z dne 4. oktobra 2012 o dovoljenju Madžarski, da uporabi posebni ukrep, ki odstopa od člena 193 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost** 26

2012/625/EU:

★ **Sklep Sveta z dne 4. oktobra 2012 o imenovanju ciprskega člana Evropskega ekonomsko-socialnega odbora** 28

2012/626/EU:

★ **Sklep Sveta z dne 4. oktobra 2012 o imenovanju šestih romunskih članov in petih romunskih nadomestnih članov Odbora regij** 29

2012/627/EU:

★ **Izvedbeni sklep Komisije z dne 5. oktobra 2012 o priznavanju pravnega in nadzornega okvira Avstralije za enakovrednega zahtevam Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah** (1) 30

2012/628/EU:

★ **Izvedbeni sklep Komisije z dne 5. oktobra 2012 o priznavanju pravnega in nadzornega okvira Združenih držav Amerike za enakovrednega zahtevam Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah** (1) 32

SL

(1) Besedilo velja za EGP

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 918/2012

z dne 5. julija 2012

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 236/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o prodaji na kratko in določenih vidikih poslov kreditnih zamenjav v zvezi z opredelitvami pojmov, izračunom neto kratkih pozicij, kritimi posli kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, pragovi za priglasitev, pragovi likvidnosti za odložitev omejitev, znatnimi padci vrednosti finančnih instrumentov in neugodnimi dogodki

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 236/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o prodaji na kratko in določenih vidikih poslov kreditnih zamenjav [1] ter zlasti členov 2(2), 3(7), 4(2), 7(3), 13(4), 23(7) in 30 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (EU) št. 236/2012 določa nekatere ukrepe v zvezi s prodajo na kratko in posli kreditnih zamenjav. V skladu s členom 42 Uredbe (EU) št. 236/2012 je Komisija pooblaščena, da sprejema delegirane akte za dopolnitev določb navedene uredbe v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Ta delegirani akt dopolnjuje in spreminja nekatere nebistvene elemente.

(2) Določbe iz te uredbe so med seboj tesno povezane, ker so prag za priglasitev in prag za objavo ter določanje nekritih poslov kreditnih zamenjav odvisni od opredelitve pojmov in metod za izračun kratkih pozicij, medtem ko so določbe o znatnih padcih vrednosti finančnih instrumentov in padcih likvidnosti trgov državnih vrednostnih papirjev ter določanje neugodnih dogodkov med seboj neločljivo povezani. Za zagotavljanje skladnosti med temi določbami o prodaji na kratko, ki bi morale začeti veljati hkrati, bi bilo primerno vse določbe, potrebne za uskladitev z Uredbo (EU) št. 236/2012, vključiti v eno samo uredbo.

(3) Uredba (EU) št. 236/2012 vsebuje nekatere opredelitve pojmov. Za dodatno pojasnitev in pravno gotovost bi bilo treba sprejeti dodatne določbe v zvezi z opredelitvijo pojmov iz člena 2(1), zlasti kadar se šteje, da fizična ali pravna oseba poseduje finančni instrument za namene opredelitve prodaje na kratko, in dodatno določiti, kdaj se šteje, da fizična ali pravna oseba „poseduje“ delnico ali dolžniški instrument za namene Uredbe (EU) št. 236/2012. Opredelitve so izbrane, da Uredba (EU) št. 236/2012 kljub različnemu pristopu zakonodaj držav članic na dosleden način zagotovi nameravan učinek. Koncepta lastništva in posedovanja vrednostnih papirjev trenutno nista usklajena v državah članicah, vendar se bodo določbe Uredbe (EU) št. 236/2012 uporabljale samo za prodajo na kratko in ne bodo posegale v prihodnji pravni razvoj, kot je usklajevanje zakonodaje.

(4) Uredba (EU) št. 236/2012 določa omejitve in obveznosti, kot so zahteve glede priglasitve in objave, in sicer za fizične ali pravne osebe, ki posedujejo neto kratke pozicije v delnicah in državnih vrednostnih papirjih ali sklenejo takšne pozicije. Način posedovanja dolgih in kratkih pozicij v delnicah in državnih vrednostnih papirjih je lahko zelo različen, prav tako pa se lahko tudi vrednost teh pozicij določi na različne načine. Za zagotovitev skladnega pristopa in izpolnitev cilja ukrepov v zvezi s kratkimi pozicijami v delnicah in državnih vrednostnih papirjih bi bilo zato treba dodatno določiti metodo za izračun neto kratkih pozicij. Do prodaj na kratko lahko pride prek enotnih instrumentov ali prek košaric

[1] UL L 86, 24.3.2012, str. 1.

državnih vrednostnih papirjev, zato je treba določiti način, kako so prodaje na kratko prek košaric vključene v te izračune. Da se zagotovi zanesljiv pristop za izračun neto kratkih pozicij, je treba uporabiti bolj restriktiven pristop pri določanju dolgih pozicij kot pri določanju kratkih pozicij v delnicah. Ker je vrednost nekaterih finančnih instrumentov odvisna od nihanja cene osnovnih instrumentov, je treba določiti, kako se to upošteva. Splošno sprejeta praksa je uporaba z delto prilagojene metodologije.

(5) Neto kratke pozicije se izračunajo glede na dolge in kratke pozicije, ki jih ima fizična ali pravna oseba. Vendar ima lahko dolge in kratke pozicije več različnih subjektov v skupini ali pa so te lahko v različnih skladih, ki jih upravlja upravitelj sklada. Velike neto kratke pozicije je mogoče prikriti, če se porazdelijo med subjekte v skupini ali med različne sklade. Da bi se omejilo izogibanje ter se s priglasitvami kratkih pozicij in poročanjem o njih zagotovila točna in reprezentativna slika stanja, bi bilo treba sprejeti podrobnejše določbe o metodi za izračun neto kratkih pozicij za subjekte v skupini in za upravitelje sklada. Za izvajanje teh določb je treba opredeliti pomen naložbene strategije za pojasnitev, katere kratke pozicije subjekta v skupini in katere kratke pozicije v skladih bi bilo treba združiti. Treba bi bilo tudi opredeliti tudi dejavnosti upravljanja, da se pojasni, katere kratke pozicije v skladih bi bilo treba združiti. Da se zagotovijo priglasitve je treba določiti, katera podjetja v skupini ali v različnih skladih morajo izvesti izračune in priglasitve.

(6) Uredba (EU) št. 236/2012 določa omejitve glede sklepanja nekritih poslov kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, dovoljuje pa sklepanje kritih poslov kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev za namene zakonitega zavarovanja. S kreditnimi zamenjavami državnih vrednostnih papirjev je mogoče zagotoviti zavarovanje za zelo različna sredstva in obveznosti, vendar pa je v veliko primerih morda težko razlikovati med zakonitim zavarovanjem in špekulacijami. Zato je treba podrobno in dodatno opredeliti, kdaj se lahko šteje, da so kreditne zamenjave državnih vrednostnih papirjev krite. Ko je treba dosledno določiti kvantitativno mero korelacije, bi bilo treba uporabiti preprost, splošno sprejet in razumljiv ukrep, kot je Pearsonov koeficient korelacije, ki se izračuna kot kovarianca dveh spremenljivk, ki se deli z zmnožkom njunega standardnega odmika. Usklajevanje sredstev in obveznosti, da bi ustvarili najboljše zavarovanje pred tveganjem, je v praksi težavno zaradi različnih značilnosti različnih sredstev in obveznosti, kot tudi nihanja njihovih vrednosti. Uredba (EU) št. 236/2012 zahteva sorazmeren pristop za ukrepe in pri opredelitvi nekritih poslov kreditnih zamenjav, zato bi bilo treba določiti, kako bi bilo treba sorazmeren pristop uporabiti za sredstva in obveznosti, ki so zavarovana s kritimi posli kreditnih zamenjav. Ker Uredba (EU) št. 236/2012 ne predpisuje določene stopnje potrebne korelacije za krito pozicijo v poslu kreditne zamenjave državnih vrednostnih papirjev, bi bilo treba določiti, da mora biti korelacija znatna.

(7) V skladu z Uredbo (EU) št. 236/2012 bi morala fizična ali pravna oseba, ki ima v državnih vrednostnih papirjih neto kratko pozicijo, ki presega prag, te pozicije priglasiti ustreznemu pristojnemu organu. Zato je treba ta prag ustrezno določiti. Minimalnih vrednosti, ki nimajo znatnega učinka na ustrezen trg državnih vrednostnih papirjev, naj ne bi bilo treba priglasiti, pri določitvi praga pa bi bilo treba med drugim upoštevati likvidnost vsakega posameznega trga državnih obveznic in vrednost neporavnanih državnih vrednostnih papirjev ter cilje tega ukrepa.

(8) Podatki, potrebni za izračun pragov za priglasitev neto kratkih pozicij v zvezi z izdanimi državnimi vrednostnimi papirji, na datum začetka veljavnosti te uredbe ne bodo na voljo. Zato bi bilo treba pri določitvi začetnih pragov za priglasitev na datum objave Uredbe najprej uporabiti merilo skupnega zneska neporavnanih izdanih državnih vrednostnih papirjev izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, nato pa še merilo obstoja likvidnega terminskega trga za te državne vrednostne papirje. Popravljeni pragovi naj bi se določili, ko bodo na voljo ustrezni podatki za vsa merila.

(9) Če likvidnost na trgu državnih vrednostnih papirjev pade pod določen prag, se lahko začasno odpravijo omejitve v zvezi z vlagatelji, ki sklepajo nekrite posle prodaje na kratko državnih vrednostnih papirjev, da se spodbudi likvidnost na tem trgu. Pristojni organi lahko v primeru znatnega padca vrednosti finančnega instrumenta na mestu trgovanja prepovedo ali omejijo prodajo na kratko tega finančnega instrumenta ali kako drugače omejijo transakcije z njim. Instrumenti so zelo različni, zato je treba določiti prag za vsako od različnih kategorij finančnih instrumentov, pri čemer je treba upoštevati njihove razlike, kot so razlike med instrumenti in v nestanovitnosti njihovih trgov.

(10) Ta uredba ne določa praga za znaten padec vrednosti cene na enoto KNPVP, ki kotirajo na borzi, razen za indeksne investicijske sklade, ki so KNPVP, ker ne glede na to, da se lahko cena na mestu trgovanja prosto spreminja, zanjo velja pravilo iz Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) [1], v skladu s katerim cene ostajajo primerljive s čisto vrednostjo sredstev KNPVP. Za znaten padec vrednosti izvedenih finančnih instrumentov ni določen noben drug prag, razen pragov iz te uredbe.

[1] UL L 302, 17.11.2009, str. 32.

(11) Ta uredba pojasnjuje pooblastila za posredovanje ustreznih pristojnih organov ter Evropskega organa za vrednostne papirje in trge (ESMA), ki je bil ustanovljen in izvaja svoja pooblastila v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta [1], in sicer v primeru neugodnih dogodkov ali neugodnega razvoja. Seznam teh dogodkov je potreben, da se zagotovi skladen pristop, medtem ko se hkrati omogoči ustrezno ukrepanje v primeru nepredvidenih neugodnih dogodkov ali neugodnega razvoja.

(12) Zaradi pravne varnosti mora ta uredba začeti veljati na isti dan kot Delegirana uredba Komisije (EU) št. 919/2012 [2] –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNO

Člen 1

Vsebina

Ta uredba določa podrobna pravila, ki dopolnjujejo naslednje člene Uredbe (EU) št. 236/2012:

— člen 2(2) Uredbe (EU) št. 236/2012 v zvezi z dodatnimi opredelitvami lastništva in prodaje na kratko;

— člen 3(7) Uredbe (EU) št. 236/2012 v zvezi z dodatno opredelitvijo primerov in metod za izračun neto kratke pozicije in za opredelitev posedovanja;

— člen 4(2) Uredbe (EU) št. 236/2012 v zvezi z dodatno opredelitvijo nekritih pozicij v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev in metode izračuna za skupine in dejavnosti upravljanja sklada;

— člen 7(3) Uredbe (EU) št. 236/2012 v zvezi z dodatno opredelitvijo praga za priglasitev za znatne kratke pozicije v državnih vrednostnim papirjih;

— člen 13(4) Uredbe (EU) št. 236/2012 v zvezi z dodatno opredelitvijo praga likvidnosti za odložitev omejitev pri prodaji na kratko državnih vrednostnih papirjev;

— člen 23(7) Uredbe (EU) št. 236/2012 v zvezi z dodatno opredelitvijo pomena znatnega padca vrednosti finančnih instrumentov, razen likvidnih delnic;

— člen 30 Uredbe (EU) št. 236/2012 v zvezi z dodatno opredelitvijo meril in dejavnikov, ki jih je treba upoštevati pri določanju, v katerih primerih pride do neugodnih dogodkov ali neugodnega razvoja iz členov 18 do 21 ter člena 27 in ogroženosti iz točke (a) člena 28(2) Uredbe (EU) št. 236/2012.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljata naslednji opredelitvi pojmov:

(a) „skupina“ pomeni pravne subjekte, ki so odvisna podjetja v smislu člena 2(1)(f) Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta [3], in eno samo fizično ali pravno osebo, ki nadzira tako podjetje;

(b) „nadnacionalni izdajatelj“ pomeni izdajatelja v smislu člena 2(1)(d)(i), (iv), (v) in (vi) Uredbe (EU) št. 236/2012.

POGLAVJE II

DODATNA OPREDELITEV POJMOV V SKLADU S ČLENOM 2(2) IN ČLENOM 3(7)(a)

Člen 3

Dodatna opredelitev izraza „lastništvo“ in opredelitev prodaje na kratko

1. Za namene opredelitve prodaje na kratko se šteje, da fizična ali pravna oseba poseduje finančni instrument, kadar je pravno ali dejansko lastništvo nad tem instrumentom skladno z zakonodajo, ki se uporablja za zadevno prodajo na kratko te delnice ali dolžniškega instrumenta. Če so fizične ali pravne osebe upravičeni lastniki delnice ali dolžniškega instrumenta, se šteje, da so v lasti končnega dejanskega lastnika, tudi kadar ima delnico ali dolžniški instrument zastopnik. Za namene tega člena je dejanski lastnik vlagatelj, ki prevzame ekonomsko tveganje za finančni instrument.

2. Za namene točk (i), (ii) in (iii) člena 2(1)(b) Uredbe (EU) št. 236/2012 „prodaja na kratko“ v smislu člena 2(1)(b) Uredbe (EU) št. 236/2012 ne vključuje:

(a) prodaje finančnih instrumentov, ki so bili preneseni na podlagi dogovora o posojanju vrednostnih papirjev ali pogodbe o začasnem nakupu in prodaji, pod pogojem, da bodo vrednostni papirji vrnjeni ali pa jih bo prenosnik pravočasno zahteval nazaj, da bo mogoče poravnavo izvesti do roka;

[1] UL L 331, 15.12.2010, str. 84.
[2] Glej stran 16 tega Uradnega lista.
[3] UL L 390, 31.12.2004, str. 38.

(b) prodaje finančnega instrumenta s strani fizične ali pravne osebe, ki je kupila finančni instrument pred prodajo, vendar tega finančnega instrumenta ob prodaji ni prevzela, pod pogojem, da bo izročitev zadevnega finančnega instrumenta izvedena pravočasno, da bo mogoče poravnavo izvesti do roka;

(c) prodaje finančnega instrumenta s strani fizične ali pravne osebe, ki je uveljavljala opcijo ali je vložila podoben zahtevek v zvezi s tem finančnim instrumentom, pod pogojem, da bo izročitev zadevnega finančnega instrumenta izvedena pravočasno, da bo mogoče poravnavo izvesti do roka.

Člen 4

Posedovanje

Za namene člena 3(2)(a) Uredbe (EU) št. 236/2012 se šteje, da fizična ali pravna oseba „poseduje" delnico ali dolžniški instrument, v naslednjih primerih:

(a) fizična ali pravna oseba je lastnik delnice ali dolžniškega instrumenta v skladu s členom 3(1);

(b) obstaja izvršljiv zahtevek za prenos lastništva nad delnico ali dolžniškim instrumentom na fizično ali pravno osebo v skladu z zakonodajo, ki se uporablja za ustrezno prodajo.

POGLAVJE III

NETO KRATKE POZICIJE V SKLADU S ČLENOM 3(7)(b)

Člen 5

Neto kratke pozicije v delnicah – dolge pozicije

1. Posedovanje delnice na podlagi dolge pozicije v košarici delnic se v zvezi s to delnico prav tako upošteva, če je zadevna delnica zastopana v tej košarici.

2. Vsaka izpostavljenost prek finančnega instrumenta, ki ni delnica in na podlagi katerega se doseže finančna korist v primeru zvišanja cene delnice, kakor je opredeljeno v členu 3(2)(b) Uredbe (EU) št. 236/2012, pomeni vsako izpostavljenost delniškemu kapitalu prek katerega koli instrumenta ali več instrumentov iz dela 1 Priloge I.

Izpostavljenost iz prvega pododstavka je odvisna od vrednosti delnice, za katero je treba izračunati neto kratko pozicijo in na podlagi katere se doseže finančna korist v primeru zvišanja cene ali vrednosti delnice.

Člen 6

Neto kratke pozicije v delnicah – kratke pozicije

1. Prodaja na kratko delnice prek prodaje na kratko košarice delnic se v zvezi s to delnico prav tako upošteva, če je zadevna delnica zastopana v tej košarici.

2. Kadar se na podlagi pozicije v finančnem instrumentu, vključno z instrumenti iz dela 1 Priloge I, doseže finančna korist v primeru znižanja cene ali vrednosti delnice, se za namene člena 3(1)(a) in (3) Uredbe (EU) št. 236/2012 ta pozicija upošteva pri izračunu kratke pozicije.

Člen 7

Neto kratke pozicije v delnicah – splošno

Pri neto kratkih pozicijah iz členov 5 in 6 se upoštevata naslednji merili: (a) ni pomembno, ali je bila dogovorjena denarna poravnava ali fizična izročitev osnovnih sredstev;

(a) ni pomembno, ali je bila dogovorjena denarna poravnava ali fizična izročitev osnovnih sredstev;

(b) kratke pozicije v finančnih instrumentih, na podlagi katerih je mogoče vložiti zahtevek za neizdane delnice in ki zagotavljajo pravico do vpisa, zamenljive obveznice in drugi primerljivi instrumenti se pri izračunu neto kratke pozicije ne štejejo kot kratke pozicije.

Člen 8

Neto kratke pozicije v državnih vrednostnih papirjih – dolge pozicije

1. Za namene tega člena in Priloge II določena cena pomeni donos, kadar pa eno od ustreznih sredstev ali obveznosti nima donosa ali pa donos ni primeren za primerjavo med ustreznimi sredstvi ali obveznostmi, potem ta pomeni ceno. Posedovanje instrumenta državnega vrednostnega papirja na podlagi dolge pozicije v košarici državnih dolžniških instrumentov različnih izdajateljev državnih vrednostnih papirjev se v zvezi s tem državnim vrednostnim papirjem prav tako upošteva, če je zadevni državni vrednostni papir zastopan v tej košarici.

2. Za namene člena 3(2)(b) Uredbe (EU) št. 236/2012 vsaka izpostavljenost prek instrumenta, ki ni državni vrednosti papir in na podlagi katerega se doseže finančna korist v primeru zvišanja cene državnega vrednostnega papirja, pomeni vsako izpostavljenost prek katerega koli instrumenta ali več instrumentov iz dela 2 Priloge I, pod pogojem, da je njihova vrednost odvisna od vrednosti državnega vrednostnega papirja, v zvezi s katerim je treba izračunati neto kratko pozicijo in na podlagi katerega se doseže finančna korist v primeru zvišanja cene ali vrednosti državnega vrednostnega papirja.

3. V primeru visoke korelacije v skladu s členom 3(5) Uredbe (EU) št. 236/2012 ter odstavkoma 4 in 5 je vsako neto posedovanje državnega vrednostnega papirja izdajatelja vrednostnega papirja, ki je v visoki korelaciji s ceno državnega vrednostnega papirja v kakršni koli kratki poziciji, vključeno v izračun dolge pozicije. To ne vključuje instrumentov državnih vrednostnih papirjev, ki jih izdajo izdajatelji zunaj Unije.

4. Pri sredstvih z likvidno tržno ceno se visoka korelacija med ceno dolžniškega instrumenta drugega izdajatelja državnega vrednostnega papirja in ceno dolga določenega izdajatelja državnega vrednostnega papirja izračuna na podlagi preteklih podatkov, pri čemer se uporabijo dnevni združeni ponderirani podatki za 12-mesečno obdobje pred pozicijo v državnem vrednostnem papirju. Pri sredstvih, za katera likvidni trg ne obstaja, ali kadar so podatki o gibanju cen na voljo za obdobje, krajše od 12 mesecev, se uporabi ustrezen približek za podobno dolgo obdobje.

5. Za namene člena 3(5) Uredbe (EU) št. 236/2012 se šteje, da ima dolžniški instrument visoko korelacijo z izdanim državnim vrednostnim papirjem, kadar je Pearsonov koeficient korelacije med ceno dolžniškega instrumenta drugega izdajatelja državnega vrednostnega papirja in ceno določenega državnega vrednostnega papirja v zadevnem obdobju vsaj 80 %.

6. Če nato pozicija v tekočem 12-mesečnem časovnem obdobju ni več v visoki korelaciji, se državni vrednostni papirji izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, ki je bil nekdaj v visoki korelaciji, ne upoštevajo več pri izračunu dolge pozicije. Vendar se ne šteje, da pozicije niso več v visoki korelaciji, če raven korelacije državnega vrednostnega papirja v obdobju, ki ni daljše od 3 mesecev, začasno pade pod raven iz odstavka 4, pod pogojem, da je ta koeficient korelacije v tem trimesečnem obdobju vsaj 60 %.

7. Pri izračunu neto kratkih pozicij ni pomembno, ali je bila dogovorjena denarna poravnava ali fizična izročitev osnovnih sredstev.

Člen 9

Neto kratke pozicije v državnih vrednostnih papirjih – kratke pozicije

1. Prodaja na kratko državnega vrednostnega papirja prek prodaje košarice državnih vrednostnih papirjev se v zvezi s tem državnim vrednostnim papirjem prav tako upošteva, če je zadevni državni vrednostni papir zastopan v tej košarici.

2. Kadar se na podlagi pozicije v instrumentu, vključno z instrumenti iz člena 8(2), doseže finančna korist v primeru znižanja cene ali vrednosti državnega vrednostnega papirja, se za namene člena 3(1)(a) in (3) Uredbe (EU) št. 236/2012 ta pozicija upošteva pri izračunu kratke pozicije.

3. Vse kreditne zamenjave državnih vrednostnih papirjev, ki se sklicujejo na izdajatelja državnega vrednostnega papirja, se upoštevajo pri izračunu neto kratkih pozicij v tem državnem vrednostnem papirju. Prodaje kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev se štejejo kot dolge pozicije, nakupi kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev pa se štejejo kot kratke pozicije.

4. Če se s pozicijo v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev varuje pred tveganjem, ki ni referenčni državni vrednostni papir, vrednosti zavarovanega tveganja ni mogoče šteti kot dolgo pozicijo za namene izračuna, ali ima fizična ali pravna oseba neto kratko pozicijo v izdanem državnem vrednostnem papirju izdajatelja državnih vrednostnih papirjev.

5. Pri izračunu neto kratkih pozicij ni pomembno, ali je bila dogovorjena denarna poravnava ali fizična izročitev osnovnih sredstev.

Člen 10

Metoda za izračun neto kratkih pozicij v delnicah

1. Za namene izračuna neto kratke pozicije v delnicah v skladu s členom 3(4) Uredbe (EU) št. 236/2012 se uporablja model, prilagojen z delto, za delnice iz Priloge II.

2. Pri vseh izračunih dolgih in kratkih pozicij v istih delnicah, ki jih opravi fizična ali pravna oseba, se uporabijo iste metode.

3. Pri izračunu neto kratkih pozicij se upoštevajo transakcije z vsemi finančnimi instrumenti, s katerimi se doseže finančna korist v primeru spremembe cene ali vrednosti delnice, ne glede na to, ali se z njimi trguje na mestu trgovanja ali zunaj njega.

Člen 11

Izračun neto kratkih pozicij v državnih vrednostnih papirjih

1. Za namene člena 3(5) Uredbe (EU) št. 236/2012 se pri izračunu neto kratkih pozicij v državnih vrednostnih papirjih upoštevajo transakcije z vsemi finančnimi instrumenti, s katerimi se doseže finančna korist v primeru spremembe cene ali donosa državnega vrednostnega papirja. Za državne vrednostne papirje se uporabi model, prilagojen z delto, iz Priloge II.

2. V skladu s členom 3(6) Uredbe (EU) št. 236/2012 se pozicije izračunajo za vsakega posameznega izdajatelja državnega vrednostnega papirja, v katerem ima fizična ali pravna oseba kratko pozicijo.

POGLAVJE IV

NETO KRATKE POZICIJE V SKLADIH ALI SKUPINAH V SKLADU S ČLENOM 3(7)(c)

Člen 12

Metoda za izračun pozicij v zvezi z dejavnostmi upravljanja, povezanimi z več skladi ali upravljanimi portfelji

1. Izračun neto kratke pozicije v zvezi s posameznim izdajateljem se opravi v skladu s členom 3(7)(a) in (b) Uredbe (EU) št. 236/2012 za vsak posamezen sklad, ne glede na njegovo pravno obliko, in za vsak upravljani portfelj.

2. Za namene členov 12 in 13 se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) „naložbena strategija“ pomeni strategijo upravljalnega organa v zvezi s posameznim izdajateljem, ki želi pridobiti neto kratko ali neto dolgo pozicijo prek transakcij z različnimi finančnimi instrumenti, ki jih izda zadevni izdajatelj ali ki so povezane z njim;

(b) „dejavnosti upravljanja“ pomenijo upravljanje skladov ne glede na njihovo pravno obliko in upravljanje portfeljev v skladu s pooblastili strank po lastni presoji za vsako stranko posebej, pri čemer taki portfelji zajemajo enega ali več finančnih instrumentov;

(c) „upravljalni organ“ pomeni pravno osebo ali subjekt, vključno s sektorjem, enoto ali oddelkom, ki po lastni presoji upravlja sklade ali portfelje v skladu s pooblastili.

3. Upravljalni organ združi neto kratke pozicije upravljanih skladov in portfeljev, za katere uporablja enako naložbeno strategijo v zvezi s posameznim izdajateljem.

4. Upravljalni organ pri uporabi metode, opisane zgoraj:

(a) upošteva pozicije skladov in portfeljev, upravljanje katerih so nanj prenesle tretje strani;

(b) izključi pozicije skladov in portfeljev, upravljanje katerih je prenesel na tretje strani.

Upravljalni organ poroča o neto kratkih pozicijah, ki izhajajo iz odstavkov 3 in 4, ter jih po potrebi razkrije, ko je dosežen ali presežen ustrezen prag za priglasitev ali razkritje v skladu s členi 5 do 11 Uredbe (EU) št. 236/2012.

5. Kadar en sam pravni subjekt opravlja dejavnosti upravljanja skupaj z drugimi dejavnostmi, ki niso povezane z upravljanjem, metodo iz odstavkov 1 do 3 uporabi le za svoje dejavnosti upravljanja, pri čemer poroča o posledičnih neto kratkih pozicijah in jih razkrije.

6. Za svoje dejavnosti, ki niso povezane z upravljanjem in na podlagi katerih subjekt poseduje kratke pozicije za svoj račun, zadevni pravni subjekt izračuna neto kratko pozicijo v zvezi s posameznim izdajateljem v skladu s členom 3(7)(a) in (b) Uredbe (EU) št. 236/2012, pri čemer poroča o posledičnih neto kratkih pozicijah in jih razkrije.

Člen 13

Metoda za izračun pozicij v zvezi s pravnimi subjekti v skupini, ki imajo dolge ali kratke pozicije v zvezi s posameznim izdajateljem

1. Izračun neto kratke pozicije se v skladu s členom 3(7)(a) in (b) Uredbe (EU) št. 236/2012 opravi za vsak pravni subjekt iz skupine. Ustrezen pravni subjekt ali skupina, del katere je ta subjekt in ki deluje v njegovem imenu, poroča o neto kratki poziciji v zvezi s posameznim izdajateljem in jo razkrije, ko je dosežen ali presežen prag za priglasitev ali razkritje. Kadar je en ali več pravnih subjektov iz skupine upravljalni organ, ti subjekti uporabijo metodo iz člena 12(1) do (4) za dejavnosti upravljanja sklada ali portfelja.

2. Neto kratke in dolge pozicije vseh pravnih subjektov iz skupine se združijo in pobotajo, razen pozicij upravljalnih organov, ki izvajajo dejavnosti upravljanja. Skupina poroča o neto kratki poziciji v zvezi s posameznim izdajateljem in jo po potrebi razkrije, ko doseže ali preseže ustrezen prag za priglasitev ali razkritje.

3. Kadar neto kratka pozicija doseže ali preseže prag za priglasitev v skladu s členom 5 ali prag za razkritje v skladu s členom 6 Uredbe (EU) št. 236/2012, pravni subjekt v skupini v skladu s členi 5 do 11 Uredbe (EU) št. 236/2012 poroča o svoji neto kratki poziciji v zvezi s posameznim izdajateljem in jo razkrije, pri čemer to pozicijo izračuna v skladu z odstavkom 1, če nobena neto kratka pozicija na ravni skupine, izračunana v skladu z odstavkom 2, ne doseže ali preseže praga za priglasitev ali razkritje. Pravni subjekt, določen za ta namen, poroča o neto kratki poziciji na ravni skupine v zvezi s posameznim izdajateljem in jo po potrebi razkrije, pri čemer jo izračuna v skladu z odstavkom 2, če:

(i) noben pravni subjekt iz skupine ni dosegel ali presegel praga za priglasitev ali razkritje;

(ii) sta prag za priglasitev ali razkritje hkrati dosegla ali presegla skupina in kateri koli pravni subjekt iz te skupine.

POGLAVJE V

KRITI POSLI KREDITNIH ZAMENJAV DRŽAVNIH VREDNOSTNIH PAPIRJEV V SKLADU S ČLENOM 4(2)

Člen 14

Primeri, ki ne spadajo med nekrite pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev

1. V naslednjih primerih se pozicija v poslu kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev ne šteje za nekrito pozicijo v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 236/2012:

(a) v zvezi z zavarovanji pred tveganji za namen člena 4(1)(b) Uredbe (EU) št. 236/2012 se posel kreditne zamenjave državnih vrednostnih papirjev ne šteje za nekrito pozicijo v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 236/2012 in je namenjen zavarovanju pred tveganjem zmanjšanja vrednosti sredstev ali obveznosti, ki je v korelaciji s tveganjem zmanjšanja vrednosti državnega vrednostnega papirja, na katerega se posel kreditne zamenjave sklicuje, in kadar se ta sredstva ali obveznosti nanašajo na subjekte javnega ali zasebnega sektorja v isti državi članici.

(b) pozicija v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, v kateri se sredstva ali obveznosti nanašajo na subjekte javnega ali zasebnega sektorja v isti državi članici kot referenčni državni vrednostni papir za posel kreditne zamenjave, se ne šteje za nekrito pozicijo v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 236/2012, kadar:

(i) se nanaša na državo članico, vključno s katerim koli ministrstvom, agencijo ali pravno osebo s posebnim namenom listinjenja države članice, v primeru zvezne države članice pa na eno od zveznih enot;

(ii) se uporablja za zavarovanje katerih koli sredstev ali obveznosti, ki opravijo korelacijski preskus iz člena 18.

(c) pozicija v poslu kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, pri kateri se sredstva ali obveznosti nanašajo na izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, pri čemer je referenčni državni vrednostni papir za posel kreditne zamenjave porok ali delničar, se ne šteje za nekrito pozicijo v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 236/2012, kadar:

(i) se nanaša na državo članico;

(ii) se uporablja za zavarovanje katerih koli sredstev ali obveznosti, ki opravijo korelacijski preskus iz člena 18.

2. Za namene odstavka 1(a) med vrednostjo zavarovanega sredstva ali obveznosti in vrednostjo referenčnega državnega vrednostnega papirja obstaja korelacija, kakor je opredeljeno v členu 18.

Člen 15

Primeri, ki ne spadajo med nekrite pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, kadar ima dolžnik podružnice v več državah članicah ali kadar se sredstva ali obveznosti nahajajo v več državah članicah

1. Kadar ima dolžnik ali nasprotna stranka sredstev ali obveznosti podružnice v več državah članicah, se pozicija v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 236/2012 in pod pogojem, da je korelacijski preskus iz člena 18 te uredbe v vsakem primeru opravljen, ne šteje za nekrito pozicijo v naslednjih primerih:

(a) kadar se matična družba nahaja v eni državi članici, odvisna družba pa v drugi državi članici, pri čemer je odvisna družba prejela posojilo. Kadar matična družba eksplicitno ali implicitno kreditno podpira odvisno družbo, je posle kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev dovoljeno kupiti v državi članici matične družbe in ne odvisne družbe;

(b) kadar obstaja matična družba, ki ima v lasti ali nadzoruje odvisno delujočo družbo v različnih državah članicah. Če je matična družba izdajateljica obveznice, zavarovana sredstva in prihodki pa so v lasti odvisne družbe, je dovoljen nakup poslov kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, ki se nanašajo na državo članico odvisne družbe;

(c) za zavarovanje izpostavljenosti do družbe v eni državi članici, ki je vlagala v državne vrednostne papirje druge države članice v takšnem obsegu, da bi to na zadevno družbo v primeru znatnega padca vrednosti državnega vrednostnega papirja druge države članice zelo vplivalo, pod pogojem, da ima družba podružnice v obeh državah članicah. Kadar je korelacija med tem tveganjem in vrednostnimi papirji druge države članice večja od korelacije med tem tveganjem in vrednostnimi papirji države članice, v kateri ima družba sedež oz. podružnico, je dovoljeno kupiti posle kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, ki se sklicujejo na drugo državo članico.

2. Pozicija v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev se v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 236/2012 in pod pogojem, da je vedno izpolnjen korelacijski test iz člena 18 te uredbe, ne šteje za nekrito pozicijo v naslednjih primerih:

(a) kadar je dolžnik ali nasprotna stranka zavarovanega sredstva ali obveznosti družba, ki posluje po vsej Uniji, ali kadar se zavarovana izpostavljenost nanaša na Unijo ali države članice euroobmočja, je dovoljeno zavarovanje na podlagi ustreznega evropskega indeksa ali indeksa euroobmočja za posle kreditnih zamenjav državnih obveznic;

(b) kadar je nasprotna stranka zavarovanega sredstva ali obveznosti nadnacionalni izdajatelj, je dovoljeno zavarovanje tveganja nasprotne stranke z ustrezno izbrano košarico poslov kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, ki se sklicujejo na poroke ali delničarje tega subjekta.

Člen 16

Utemeljitev nekritih pozicij v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev

Vsaka fizična ali pravna oseba, ki sklene pozicijo v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, pristojnemu organu na njegovo zahtevo:

(a) utemelji, kateri primeri iz člena 15 so bili izpolnjeni v času sklenitve pozicije;

(b) dokaže skladnost s korelacijskim preskusom iz člena 18 in zahtevami glede sorazmernosti iz člena 19 v zvezi z navedeno pozicijo v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev vedno, ko poseduje to kreditno zamenjavo državnih vrednostnih papirjev.

Člen 17

Zavarovana sredstva in obveznosti

Sredstva in obveznosti je mogoče zavarovati prek pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, če so izpolnjeni pogoji iz členov 15 in 18 ter Uredbe (EU) št. 236/2012, v naslednjih primerih:

(a) dolga pozicija v državnem vrednostnem papirju zadevnega izdajatelja;

(b) vse pozicije ali portfelji, uporabljeni v okviru zavarovanja pred izpostavljenostjo v zvezi z izdajateljem državnih vrednostnih papirjev, na katere se sklicujejo posli kreditnih zamenjav;

(c) vsa sredstva ali obveznosti, ki se nanašajo na subjekte javnega sektorja v državi članici, na katero se državni vrednostni papir v poslu kreditne zamenjave sklicuje. Sem spadajo izpostavljenosti centralni, regionalni in lokalni upravi, subjektom javnega sektorja ali vse izpostavljenosti, za katere jamči referenčni subjekt, pri čemer lahko vključujejo finančne pogodbe, portfelj sredstev ali finančnih obveznosti, transakcije z obrestno ali valutno zamenjavo, za katere se posel kreditne zamenjave državnih vrednostnih papirjev uporabi kot orodje upravljanja tveganja nasprotne stranke za zavarovanje pred izpostavljenostjo pri finančnih in zunanjetrgovinskih pogodbah;

(d) izpostavljenosti subjektom zasebnega sektorja, ustanovljenim v državi članici, na katero se posel kreditne zamenjave državnih vrednostnih papirjev sklicuje. Zadevne izpostavljenosti vključujejo posojila, kreditna tveganja nasprotne stranke (vključno z morebitno izpostavljenostjo, za katero je potreben regulatorni kapital), terjatve in jamstva, pri čemer niso omejena nanje. Sredstva in obveznosti vključujejo finančne pogodbe, portfelj sredstev ali finančnih obveznosti, transakcije z obrestno ali valutno zamenjavo, za katere se posel kreditne zamenjave državnih vrednostnih papirjev uporabi kot orodje upravljanja tveganja nasprotne stranke za zavarovanje pred izpostavljenostjo pri finančnih in zunanjetrgovinskih pogodbah, pri čemer niso omejeni nanje;

(e) vse posredne izpostavljenosti kateremu koli navedenemu subjektu, ki nastanejo zaradi izpostavljenosti indeksom, skladom ali pravnim osebam s posebnim namenom listinjenja.

Člen 18

Korelacijski preskusi

1. Korelacijski preskus iz tega poglavja se šteje za opravljenega v enem od naslednjih primerov:

(a) kvantitativni korelacijski preskus se šteje za opravljenega, kadar je Pearsonov koeficient korelacije med ceno sredstev ali obveznosti in ceno državnega vrednostnega papirja, izračunan na podlagi preteklih podatkov za obdobje vsaj 12 mesecev trgovalnih dni tik pred datumom začetka pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, vsaj 70 %;

(b) kvalitativni korelacijski preskus se šteje za opravljenega, kadar obstaja znatna korelacija, ki pomeni korelacijo, ki temelji na ustreznih podatkih in ni dokaz za zgolj začasno odvisnost. Korelacija se izračuna na podlagi preteklih podatkov za 12 mesecev trgovalnih dni pred začetkom pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, ponderiranih glede na zadnje obdobje. Drugo časovno obdobje se uporabi, če se dokaže, da so bili prevladujoči pogoji v tem obdobju podobni pogojem v času začetka pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev ali pogojem, ki bi veljali v času zavarovanja izpostavljenosti. Pri sredstvih, ki nimajo likvidne tržne cene, ali kadar podatki o gibanju cen niso na voljo za dovolj dolgo obdobje, se uporabi ustrezen približek.

2. Korelacijski preskus iz odstavka 1 se šteje za opravljenega, če se lahko dokaže, da:

(a) se zavarovana izpostavljenost nanaša na družbo, ki je v lasti izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, v kateri ima izdajatelj državnih vrednostnih papirjev večino delniškega kapitala z glasovalno pravico ali za katere dolgove jamči izdajatelj državnih vrednostnih papirjev;

(b) se zavarovana izpostavljenost nanaša na regionalno, lokalno ali občinsko upravo države članice;

(c) se zavarovana izpostavljenost nanaša na družbo, katere denarni tokovi so zelo odvisni od pogodb izdajatelja državnih vrednostnih papirjev ali projekta, ki ga v celoti ali znatno financira ali zavaruje izdajatelj državnih vrednostnih papirjev, na primer infrastrukturnega projekta.

3. Zadevna stranka na zahtevo zadevnega pristojnega organa dokaže, da je bil korelacijski preskus v času sklenitve pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev opravljen.

Člen 19

Sorazmernost

1. Kadar pri določanju, ali je velikost pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev sorazmerna z velikostjo zavarovanih izpostavljenosti, popolno zavarovanje ni mogoče, se popolno ujemanje ne zahteva, pri čemer se v skladu z odstavkom 2 dovoli omejeno prekomerno dodeljevanje. Zadevna stranka na zahtevo pristojnega organa utemelji, zakaj popolno ujemanje ni bilo mogoče.

2. Kadar to opravičuje narava zavarovanih sredstev in obveznosti ter njihov odnos do vrednosti obveznosti državnih vrednostnih papirjev, ki spadajo v okvir posla kreditne zamenjave, se z večjo vrednostjo posla kreditne zamenjave državnih vrednostnih papirjev zavaruje določena vrednost izpostavljenosti. Vendar je to dovoljeno le, kadar se dokaže, da je večja vrednost posla kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev

potrebna za uskladitev z merilom tveganja, povezanega z referenčnim portfeljem, in sicer ob upoštevanju naslednjih dejavnikov:

(a) velikosti nominalne pozicije;

(b) razmerja občutljivosti izpostavljenosti obveznostim državnih vrednostnih papirjev, ki spadajo v posel kreditne zamenjave;

(c) dinamičnosti ali statičnosti zadevne strategije zavarovanja.

3. Imetnik pozicije mora zagotoviti, da je njegova pozicija v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev vedno sorazmerna in da je trajanje pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev ob upoštevanju prevladujočih tržnih običajev in likvidnosti čim bolj usklajeno s trajanjem zavarovane izpostavljenosti ali obdobjem, v katerem subjekt namerava imeti v lasti izpostavljenost. Če so izpostavljenosti, zavarovane s pozicijo v poslu kreditne zamenjave, likvidirane ali odkupljene, jih je treba nadomestiti z enakovrednimi izpostavljenostmi oziroma je treba zmanjšati ali drugače odpraviti pozicijo v poslu kreditne zamenjave.

4. Če je bila pozicija v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev v času sklenitve krita, se ne šteje, da je postala nekrita, če je edini razlog za to, da je postala nekrita, nihanje tržne vrednosti zavarovanih izpostavljenosti ali vrednosti poslov kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev.

5. V vseh okoliščinah, v katerih stranka sprejme pozicijo v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev kot posledico svoje obveznosti kot članica centralne nasprotne stranke, ki obračunava transakcije s posli kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, in kot posledico delovanja pravil te centralne nasprotne stranke, se taka pozicija šteje za neprostovoljno in ne za pozicijo, ki jo je stranka sklenila, zato se ne šteje za nekrito v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 236/2012.

Člen 20

Metoda za izračun nekrite pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev

1. Izračun pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev za fizične ali pravne osebe je njena neto pozicija.

2. Pri izračunu vrednosti upravičenih tveganj, ki so zavarovana ali bodo zavarovana s pozicijo v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev, ločujemo med statičnimi in dinamičnimi strategijami zavarovanja. Pri statičnem zavarovanju, kot so neposredne izpostavljenosti državnim organom ali organom javnega sektorja v državnih vrednostnih papirjih, se uporabi skok na privzeto merjenje izgube, če subjekt, ki ji je imetnik pozicije izpostavljen, ne izpolnjuje obveznosti. Dobljena vrednost se nato primerja z neto teoretično vrednostjo pozicije v poslih kreditnih zamenjav.

3. Pri izračunu vrednosti tveganj, prilagojenih glede na tržno vrednost, za katere je potrebna dinamična strategija zavarovanja, je treba izračune opraviti na podlagi prilagojenosti glede na tveganje in ne na teoretični podlagi, pri čemer se upoštevajo obseg, do katerega se lahko izpostavljenost poveča ali zmanjša med trajanjem, ter relativna nestanovitnost zavarovanih sredstev in obveznosti ter referenčnih državnih vrednostnih papirjev. Prilagoditev z beto se uporabi, če je sredstvo ali obveznost, za katero se pozicija v poslih kreditnih zamenjav uporablja kot zavarovanje, drugačna od referenčnega sredstva posla kreditne zamenjave.

4. Posredne izpostavljenosti tveganjem, na primer prek indeksov, skladov in pravnih oseb s posebnim namenom listinjenja, ter pozicijam v poslih kreditnih zamenjav se sorazmerno upoštevajo glede na obseg, v katerem je referenčno sredstvo, obveznost ali posel kreditne zamenjave zastopan v indeksu, skladu ali drugem mehanizmu.

5. Vrednost upravičenega portfelja sredstev ali obveznosti, ki bodo zavarovane, se odšteje od vrednosti neto pozicije v poslih kreditnih zamenjav v lasti. Če je dobljena vrednost pozitivna, se pozicija šteje za nekrito pozicijo v poslu kreditnih zamenjav v skladu s členom 4(1) Uredbe (EU) št. 236/2012.

POGLAVJE VI

PRAGOVI ZA PRIGLASITEV NETO KRATKIH POZICIJ V DRŽAVNIH VREDNOSTNIH PAPIRJIH V SKLADU S ČLENOM 7(3)

Člen 21

Pragovi za priglasitev neto kratkih pozicij, povezanih z izdanimi državnimi vrednostnimi papirji

1. Ustrezno merilo za prag, nad katerim je potrebna priglasitev neto kratkih pozicij v izdanih državnih vrednostnih papirjih izdajatelja državnih vrednostnih papirjev ustreznemu pristojnemu organu, je odstotek skupnega zneska neporavnanih izdanih državnih vrednostnih papirjev za vsakega izdajatelja državnih vrednostnih papirjev.

2. Prag za poročanje je denarni znesek. Ta denarni znesek se določi z uporabo odstotkovnega praga, ki se uporablja za neporavnane državne vrednostne papirje izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, pri čemer se znesek zaokroži na najbližji milijon eurov.

3. Denarni znesek, ki se določi glede na odstotkovni prag, se vsako četrtletje pregleda in posodobi, da izraža spremembe skupnega zneska neporavnanih izdanih državnih vrednostnih papirjev vsakega izdajatelja državnih vrednostnih papirjev.

4. Denarni znesek, ki se določi glede na odstotkovni prag, in skupni znesek neporavnanih izdanih državnih vrednostnih papirjev se izračunata v skladu z metodo za izračun neto kratke pozicije v državnih vrednostnih papirjih.

5. Začetni zneski in dodatne stopnje za izdajatelje državnih vrednostnih papirjev se določijo na podlagi naslednjih dejavnikov:

(a) pragovi se določijo na ravni, ki ne zahteva priglasitve neto kratkih pozicij z minimalno vrednostjo pri katerem koli izdajatelju državnih vrednostnih papirjev;

(b) skupni znesek neporavnanih državnih vrednostnih papirjev izdajateljev državnih vrednostnih papirjev in povprečna velikost pozicij, ki jih imajo udeleženci na trgu, v zvezi z državnimi vrednostnimi papirji tega izdajatelja državnih vrednostnih papirjev;

(c) likvidnost trga državnih vrednostnih papirjev vsakega izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, po potrebi vključno z likvidnostjo terminskega trga za te državne vrednostne papirje.

6. Ob upoštevanju dejavnikov iz odstavka 5 so ustrezni pragovi za priglasitev za začetni znesek za vsakega izdajatelja državnih vrednostnih papirjev odstotek, ki je enak 0,1 % ali 0,5 % skupnega zneska neporavnanih izdanih državnih vrednostnih papirjev. Ustrezen odstotek, ki se uporabi za vsakega izdajatelja, se določi na podlagi meril iz odstavka 5, tako da se vsakemu izdajatelju državnih vrednostnih papirjev dodeli eden od dveh odstotkovnih pragov, ki se uporabljata za izračun denarnih zneskov, ustreznih za priglasitev.

7. Začetni kategoriji pragov na dan začetka veljavnosti te uredbe sta:

(a) začetni prag 0,1 %, ki se uporablja, kadar je skupni znesek neporavnanih izdanih državnih vrednostnih papirjev med 0 in 500 milijardami EUR;

(b) prag 0,5 %, ki se uporablja, kadar je skupni znesek neporavnanih izdanih državnih vrednostnih papirjev višji od 500 milijard EUR ali kadar obstaja likvidni terminski trg za zadevni državni vrednostni papir.

8. Dodatne ravni se določijo na 50 % začetnih pragov, pri čemer:

(a) je vsaka raven za 0,05 % višja od začetnega praga za priglasitev 0,1 % in se začne pri 0,15 %;

(b) je vsaka raven za 0,25 % višja od začetnega praga 0,5 % in se začne pri 0,75 %.

9. Izdajatelj državnih vrednostnih papirjev se premakne v ustrezno skupino praga, kadar je prišlo do sprememb na trgu državnih vrednostnih papirjev izdajatelja državnih vrednostnih papirjev in je pri uporabi dejavnikov iz odstavka 5 ta sprememba trajala vsaj eno koledarsko leto.

POGLAVJE VII

PARAMETRI IN METODE ZA IZRAČUN PRAGA LIKVIDNOSTI ZA ODLOŽITEV OMEJITEV PRI PRODAJI NA KRATKO DRŽAVNEGA VREDNOSTNEGA PAPIRJA V SKLADU S ČLENOM 13(4)

Člen 22

Metode za izračun in določanje praga likvidnosti za odložitev omejitev pri prodaji na kratko državnega vrednostnega papirja

1. Merilo za likvidnost izdanega državnega vrednostnega papirja, ki ga uporabi vsak pristojni organ, je promet, opredeljen kot skupna nominalna vrednost dolžniških instrumentov, s katerimi se trguje, v povezavi s košarico referenčnih meril z različnimi dospelostmi.

2. Začasna odložitev omejitev nekritih poslov prodaje na kratko državnih vrednostnih papirjev se lahko uveljavi, kadar mesečni promet pade pod peti percentil mesečnega obsega trgovanja v prejšnjih 12 mesecih.

3. Vsak pristojni organ za te izračune uporabi reprezentativne podatke z enega ali več mest trgovanja, ki so vedno na voljo in izhajajo iz trgovanja na prostem trgu (OTC) ali običajnega trgovanja, ter o uporabljenih podatkih nato obvesti ESMA.

4. Preden pristojni organi uporabijo pooblastilo za odpravo omejitev prodaje na kratko v zvezi z državnimi vrednostnimi papirji, se prepričajo, da znaten padec likvidnosti ni posledica sezonskih učinkov na likvidnost.

POGLAVJE VIII

ZNATEN PADEC VREDNOSTI ZA FINANČNE INSTRUMENTE, KI NISO LIKVIDNE DELNICE, V SKLADU S ČLENOM 23

Člen 23

Znaten padec vrednosti za finančne instrumente, ki niso likvidne delnice

1. Pri delnicah, ki niso likvidne delnice, znaten padec vrednosti v enem trgovalnem dnevu glede na končno ceno prejšnjega trgovalnega dne pomeni:

(a) zmanjšanje cene delnice za 10 % ali več, kadar je delnica vključena v glavni nacionalni borzni indeks lastniških vrednostnih papirjev in je osnovni finančni instrument za pogodbo o izvedenem finančnem instrumentu uvrščen v trgovanje na mestu trgovanja;

(b) zmanjšanje cene delnice za 20 % ali več, kadar je cena delnice 0,50 EUR ali več oziroma enakovreden znesek v lokalni valuti;

(c) zmanjšanje cene delnice za 40 % ali več v vseh drugih primerih.

2. Povečanje donosa za 7 % ali več na krivulji donosa v enem trgovalnem dnevu za zadevnega izdajatelja državnih vrednostnih papirjev se šteje za znaten padec vrednosti za državno obveznico.

3. Povečanje donosa podjetniške obveznice za 10 % ali več v enem trgovalnem dnevu se šteje za znaten padec vrednosti za podjetniško obveznico.

4. Zmanjšanje cene instrumenta denarnega trga za 1,5 % ali več v enem trgovalnem dnevu se šteje za znaten padec vrednosti za instrument denarnega trga.

5. Zmanjšanje cene indeksnega investicijskega sklada za 10 % ali več v enem trgovalnem dnevu se šteje za znaten padec vrednosti za indeksni investicijski sklad, vključno z indeksnimi investicijskimi skladi, ki so KNPVP. Indeksni investicijski sklad z vzvodom se prilagodi za ustrezno razmerje finančnega vzvoda, da se izrazi 10-odstotni padec cene enakovrednega neposrednega indeksnega investicijskega sklada brez vzvoda. Obratni indeksni investicijski sklad se prilagodi za faktor –1, da se izrazi 10-odstotni padec cene enakovrednega neposrednega indeksnega investicijskega sklada brez vzvoda.

6. Kadar se na mestu trgovanja trguje z izvedenim finančnim instrumentom, vključno s finančnimi pogodbami na razlike, pri čemer je njegov edini osnovni finančni instrument tisti, za katerega je v tem členu in členu 23(5) Uredbe (EU) št. 236/2012 opredeljen znaten padec vrednosti, se šteje, da je vrednost tega izvedenega finančnega instrumenta znatno padla, če je znatno padla vrednost njegovega osnovnega finančnega instrumenta.

POGLAVJE IX

NEUGODNI DOGODKI ALI NEUGODEN RAZVOJ V SKLADU S ČLENOM 30

Člen 24

Merila in dejavniki, ki jih je treba upoštevati pri odločanju, v katerih primerih obstajajo neugodni dogodki ali neugoden razvoj dogodkov in ogroženosti

1. Za namene členov 18 do 21 Uredbe (EU) št. 236/2012 med neugodne dogodke ali neugoden razvoj, ki lahko predstavljajo resno grožnjo finančni stabilnosti ali zaupanju v trg v zadevni državi članici ali v eni ali več drugih državah članicah v skladu s členom 30 Uredbe (EU) št. 236/2012 med drugim spadajo vsa dejanja, posledice, dejstva ali dogodki, ki bodo ali bi lahko predvidoma povzročili naslednje:

(a) resne finančne, monetarne ali proračunske težave, ki lahko privedejo do finančne nestabilnosti v zvezi z državo članico ali banko in drugimi finančnimi institucijami, ki veljajo za pomembne za svetovni finančni sistem, kot so zavarovalnice, ponudniki tržne infrastrukture in družbe za upravljanje s premoženjem, ki delujejo v Uniji, kadar to lahko ogroža pravilno delovanje in celovitost finančnih trgov ali stabilnost finančnega sistema v Uniji;

(b) bonitetno ocenjevanje ali možnost neizpolnjevanja obveznosti s strani katere koli države članice ali bank in drugih finančnih institucij, ki veljajo za pomembne za svetovni finančni sistem, kot so zavarovalnice, ponudniki tržne infrastrukture in družbe za upravljanje s premoženjem, ki delujejo v Uniji, pri čemer to povzroči ali bi lahko povzročilo veliko negotovost v zvezi z njihovo solventnostjo;

(c) bistvene pritiske na prodajo ali neobičajno nestanovitnost, ki bi povzročila znatno poslabšanje položaja vseh finančnih instrumentov, povezanih z bankami in drugimi finančnimi institucijami, ki veljajo za pomembne za svetovni finančni sistem, kot so zavarovalnice, ponudniki tržne infrastrukture in družbe za upravljanje s premoženjem, ki delujejo v Uniji, ter tudi izdajatelji državnih vrednostnih papirjev;

(d) vsakršne bistvene poškodbe fizičnih struktur pomembnih finančnih izdajateljev, tržnih infrastruktur, sistemov kliringov in poravnave ter nadzornikov, ki lahko negativno vplivajo na trge, zlasti kadar škoda nastane zaradi naravne nesreče ali terorističnega napada;

(e) vsakršne bistvene motnje plačilnih sistemov ali postopkov poravnave, zlasti v zvezi z medbančnim poslovanjem, ki povzročajo ali bi lahko povzročile znatne izpade ali zamude pri plačilih ali poravnavah v plačilnih sistemih Unije, zlasti kadar lahko povzročijo širjenje finančnega ali gospodarskega stresa v bankah in drugih finančnih institucijah, ki veljajo za pomembne za svetovni finančni sistem, kot so zavarovalnice, ponudniki tržne infrastrukture in družbe za upravljanje s premoženjem, ali v državi članici.

2. Za namene člena 27 ESMA pri obravnavanju meril iz odstavka 1 upošteva možnost prelivanja ali razširitve na druge sisteme ali izdajatelje ter zlasti možnost kakršnih koli samouresničujočih se pojavov.

3. Za namene člena 28(2)(a) grožnja pravilnemu delovanju in integriteti finančnih trgov ali stabilnosti celotnega finančnega sistema ali njegovega dela v Uniji pomeni:

(a) nevarnost resne finančne, monetarne ali proračunske nestabilnosti, ki se nanaša na državo članico ali na finančni sistem v državi članici, če lahko to resno ogrozi pravilno delovanje in integriteto finančnih trgov ali stabilnost celotnega finančnega sistema v Uniji ali njegovega dela;

(b) možnost neizpolnjevanja obveznosti države članice ali nadnacionalnega izdajatelja;

(c) vsakršno bistveno poškodbo fizičnih struktur pomembnih finančnih izdajateljev, tržnih infrastruktur, sistemov kliringov in poravnave ter nadzornikov, ki lahko negativno vpliva na čezmejne trge, zlasti kadar takšna škoda nastane zaradi naravne nesreče ali terorističnega napada, kadar bi to lahko resno ogrozilo pravilno delovanje in integriteto finančnih trgov ali stabilnost celotnega finančnega sistema v Uniji ali njegovega dela;

(d) vsakršne bistvene motnje plačilnih sistemov ali postopkov poravnave, zlasti v zvezi z medbančnim poslovanjem, ki povzročajo ali bi lahko povzročile znatne izpade ali zamude pri plačilih ali poravnavah v čezmejnih plačilnih sistemih Unije, še posebej takrat, kadar lahko povzročijo širjenje finančnih ali ekonomskih težav v celotnem finančnem sistemu Unije ali v njegovem delu.

Člen 25

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. novembra 2012.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. julija 2012

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA I

DEL 1

Člena 5 in 6

— Opcije,

— Kriti nakupni boni,

— Standardizirane terminske pogodbe,

— Z indeksom povezani instrumenti,

— Finančne pogodbe na razlike,

— Delnice/enote indeksnih investicijskih skladov,

— Zamenjave,

— Stave na finančne razlike v ceni,

— Paketni naložbeni produkti za neprofesionalne ali profesionalne vlagatelje,

— Kompleksni izvedeni finančni instrumenti,

— Certifikati, vezani na delnice,

— Globalna potrdila o lastništvu.

DEL 2

Člen 7

— Opcije,

— Standardizirane terminske pogodbe,

— Z indeksom povezani instrumenti,

— Finančne pogodbe na razlike,

— Zamenjave,

— Stave na finančne razlike v ceni,

— Kompleksni izvedeni finančni instrumenti,

— Certifikati, vezani na državne vrednostne papirje.

PRILOGA II

DEL 1

Model za delnice, prilagojen z delto

Člen 10

1. Vsi izvedeni finančni instrumenti in denarne pozicije se obračunajo ob upoštevanju delte, pri čemer ima denarna pozicija delto 1. Vlagatelji za izračun delte izvedenega finančnega instrumenta upoštevajo trenutno vgrajeno nestanovitnost izvedenega finančnega instrumenta in končno ceno ali zadnjo ceno osnovnega instrumenta. Pri izračunu neto kratke pozicije, vključno z naložbami v lastniške instrumente ali denarnimi naložbami in izvedenimi finančnimi instrumenti, fizične ali pravne osebe izračunajo posamezno pozicijo vsakega izvedenega finančnega instrumenta v portfelju, prilagojeno z delto, pri čemer se po potrebi prištevajo ali odštevajo vse denarne pozicije.

2. Nominalne denarne kratke pozicije ni mogoče pobotati z enakovredno nominalno dolgo pozicijo v izvedenih finančnih instrumentih. Dolge pozicije v izvedenih finančnih instrumentih, prilagojene z delto, ne morejo nadomestiti enakih nominalnih kratkih pozicij v drugih finančnih instrumentih zaradi prilagoditve z delto. Fizične ali pravne osebe, ki sklepajo pogodbe o izvedenih finančnih instrumentih, na podlagi katerih so mogoče neto kratke pozicije, ki jih je treba priglasiti ali objaviti v skladu s členi 5 do 11 Uredbe (EU) št. 236/2012, izračunajo spremembe neto kratkih pozicij v portfelju, ki nastanejo zaradi sprememb delte.

3. Pri izračunu pozicije v vsaki posamezni delnici se upoštevajo vse transakcije, s katerimi se doseže finančna korist v primeru spremembe cene ali vrednosti delnice, ki je del košarice, indeksa ali indeksnega investicijskega sklada. Pozicije v teh finančnih instrumentih se izračunajo ob upoštevanju teže te delnice v osnovni košarici, indeksu ali skladu. Fizične ali pravne osebe izvajajo izračune v zvezi s temi finančnimi instrumenti v skladu s členom 3(3) Uredbe (EU) št. 236/2012.

4. Neto kratka pozicija se izračuna s pobotom dolgih in kratkih pozicij, prilagojenih z delto, pri določenem izdajatelju.

5. Kadar imajo izdajatelji več kategorij delnic, se pri izdanem delniškem kapitalu upošteva in sešteje skupno število delnic, izdanih v okviru vsake kategorije.

6. Pri izračunu neto kratkih pozicij se upoštevajo spremembe v delniškem kapitalu izdajatelja, zaradi katerih lahko začnejo ali prenehajo veljati obveznosti glede priglasitve v skladu s členom 5 Uredbe (EU) št. 236/2012.

7. Nove delnice, izdane na podlagi povečanja kapitala, se obračunajo pri izračunu skupnega izdanega delniškega kapitala od dneva, ko so uvrščene v trgovanje na mestu trgovanja.

8. Neto kratka pozicija, izražena kot odstotek izdanega delniškega kapitala družbe, se izračuna z delitvijo neto kratke pozicije v enakovrednih delnicah s skupnim izdanim delniškim kapitalom družbe.

DEL 2

Model za državne vrednostne papirje, prilagojen z delto

Člen 11

1. Vse denarne pozicije se upoštevajo z uporabo prilagojenega trajanja njihove nominalne vrednosti. Opcije in drugi izvedeni finančni instrumenti se prilagodijo z delto, ki se izračuna v skladu z delom 1). Izračuni neto kratkih pozicij, ki vsebujejo denarne naložbe in izvedene finančne instrumente, so posamezne pozicije vsakega izvedenega finančnega instrumenta v portfelju, prilagojene z delto, pri čemer se prištevajo ali odštevajo vse denarne pozicije, njihova delta pa je 1.

2. Nominalne pozicije v obveznicah, izdanih v valutah, ki niso euro, se preračunajo v eure z uporabo najnovejše zanesljive posodobljene cene valute, ki je na voljo. Enako načelo se uporablja za druge finančne instrumente.

3. Drugi izvedeni finančni instrumenti, kot so terminske obveznice, se prav tako prilagodijo v skladu z odstavki 1, 2 in 3.

4. Pri izračunu pozicije v vsakem posameznem državnem vrednostnem papirju se upoštevajo vsi gospodarski interesi ali pozicije, s katerimi se doseže finančna korist v državnem vrednostnem papirju, ki je del košarice, indeksa ali indeksnega investicijskega sklada. Pozicije v teh finančnih instrumentih se izračunajo ob upoštevanju teže izpostavljenosti državnega vrednostnega papirja v osnovni košarici, indeksu ali skladu. Vlagatelji izvajajo izračune v zvezi s temi finančnimi instrumenti v skladu s členom 3(3) Uredbe (EU) št. 236/2012.

5. Pri izračunih za instrumente državnih vrednostnih papirjev z visoko korelacijo se uporabljajo enake metode za izračun dolgih pozicij v dolžniških instrumentih izdajatelja državnih vrednostnih papirjev. Dolge pozicije v dolžniških instrumentih izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, katerih cena je v visoki korelaciji s ceno določenega državnega vrednostnega papirja, se upoštevajo za namene izračunov. Kadar te pozicije ne opravijo več preskusa visoke korelacije, se pri pobotanju kratkih pozicij ne upoštevajo.

6. Nominalne dolge pozicije v poslih kreditnih zamenjav se pri izračunu upoštevajo kot kratke pozicije. Pri izračunu vlagateljeve pozicije v poslih kreditnih zamenjav državnih vrednostnih papirjev se uporabijo njegove neto pozicije. Pozicije, ki naj bi bile krite ali zavarovane prek nakupa poslov kreditnih zamenjav in niso državne obveznice, se ne upoštevajo kot dolge pozicije. Šteje se, da imajo posli kreditnih zamenjav delto 1.

7. Neto kratka pozicija se izračuna s pobotom nominalnih enakovrednih dolgih in kratkih pozicij, prilagojenih z delto, v izdanih državnih vrednostnih papirjih izdajatelja državnih vrednostnih papirjev.

8. Neto kratka pozicija se izrazi kot denarni znesek v eurih.

9. Pri izračunu pozicij se upoštevajo spremembe v korelacijah in skupnih državnih vrednostnih papirjih izdajatelja državnih vrednostnih papirjev.

10. Le dolge pozicije v dolžniških instrumentih izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, katerih cena je v visoki korelaciji s ceno državnega vrednostnega papirja izdajatelja državnih vrednostnih papirjev, se upoštevajo pri pobotanju kratkih pozicij v zadevnem državnem vrednostnem papirju. Določena dolga pozicija v vrednostnem papirju v visoki korelaciji se uporabi le enkrat za pobotanje kratke pozicije v primerih, v katerih vlagatelj ohrani več kratkih pozicij različnih izdajateljev državnih vrednostnih papirjev. Iste dolge pozicije ni mogoče uporabiti večkrat za pobotanje različnih kratkih pozicij v državnih vrednostnih papirjih v visoki korelaciji.

11. Fizične ali pravne osebe z več dodeljenimi dolgimi pozicijami v vrednostnem papirju v visoki korelaciji pri več različnih izdajateljih državnih vrednostnih papirjev imajo evidence, iz katerih so razvidne njihove metode dodeljevanja.

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 919/2012

z dne 5. julija 2012

o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 236/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o prodaji na kratko in določenih vidikih poslov kreditnih zamenjav v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede metode za izračun padca vrednosti za likvidne delnice in druge finančne instrumente

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 236/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o prodaji na kratko in določenih vidikih poslov kreditnih zamenjav [1] ter zlasti člena 23(8) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Metodo za izračun znatnega padca vrednosti finančnih instrumentov iz oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov [2] bi bilo treba prilagoditi različnim načinom, na katere se kaže tak padec, kar je odvisno od vrste zadevnega finančnega instrumenta. Ta metoda je lahko v obliki dejanskega padca cene finančnega instrumenta, povečanja donosa dolžniškega instrumenta, ki ga izda zasebni izdajatelj, ali povečanja donosa na krivulji donosa pri dolžniških instrumentih, ki jih izdajo izdajatelji državnih vrednostnih papirjev.

(2) To uredbo bi bilo treba brati v povezavi z Delegirano uredbo Komisije (EU) št. 918/2012 [3], ki določa pragove za znaten padec vrednosti nelikvidnih delnic, dolžniških instrumentov, ki jih izdajo izdajatelji državnih vrednostnih papirjev in zasebni izdajatelji, indeksnih investicijskih skladov, instrumentov denarnega trga in izvedenih finančnih instrumentov, ki imajo le en osnovni finančni instrument, s katerim se trguje na mestu trgovanja. Zato bi morala biti ta uredba omejena na določanje metode za izračun znatnega padca vrednosti teh instrumentov.

(3) Za zagotovitev skladnosti in pravne varnosti za udeležence na trgu in pristojne organe bi moral biti datum začetka uporabe te uredbe isti kot datum začetka uporabe Uredbe (EU) št. 236/2012 in Delegirane uredbe (EU) št. 918/2012.

(4) Ker Uredba (EU) št. 236/2012 določa, da bi morali biti zavezujoči tehnični standardi sprejeti, preden bi se lahko navedena uredba ustrezno uporabljala, ter ker je bistveno, da se pred 1. novembrom 2012 natančno določijo zahtevani nebistveni elementi, ki omogočajo skladnost udeležencev na trgu z navedeno uredbo in njeno izvajanje s strani pristojnih organov, bi morala ta uredba začeti veljati dan po objavi.

(5) Ta uredba temelji na osnutku regulativnih tehničnih standardov, ki ga je Komisiji predložil Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA).

(6) Organ ESMA je o osnutku regulativnih tehničnih standardov, na katerem temelji ta uredba, izvedel javna posvetovanja, analiziral morebitne s tem povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesne skupine za vrednostne papirje in trge, ustanovljene v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) [4] –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina

1. Ta uredba določa metodo za izračun 10-odstotnega padca vrednosti za likvidne delnice, s katerimi se trguje na mestu trgovanja, kakor je določeno v členu 23(5) Uredbe (EU) št. 236/2012.

2. Ta uredba določa tudi metodo za izračun padca vrednosti za naslednje finančne instrumente, s katerimi se trguje na mestu trgovanja, kakor je določeno v Delegirani uredbi (EU) št. 918/2012, sprejeti v skladu s členom 23(7) Uredbe (EU) št. 236/2012:

(a) nelikvidne delnice;

[1] UL L 86, 24.3.2012, str. 1.
[2] UL L 145, 30.4.2004, str. 1.
[3] Glej stran 1 tega Uradnega lista.
[4] UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

(b) naslednje neizvedene finančne instrumente:

(i) dolžniške instrumente, ki jih izdajo izdajatelji državnih vrednostnih papirjev in zasebni izdajatelji;

(ii) indeksne investicijske sklade;

(iii) instrumente denarnega trga;

(c) izvedene finančne instrumente, ki imajo le en osnovni finančni instrument, s katerim se trguje na mestu trgovanja.

Člen 2

Metoda za izračun znatnega padca vrednosti za likvidne in nelikvidne delnice

1. Pri delnicah, s katerimi se trguje na mestu trgovanja, se padec vrednosti izračuna na podlagi uradne končne cene prejšnjega trgovalnega dne na tem mestu trgovanja, ki se določi v skladu z veljavnimi pravili za to mesto trgovanja.

2. Ta metoda za izračun izključuje vsakršen padec cene, ki je izključno posledica razdelitve ali kakršnega koli korporacijskega dejanja ali podobnih ukrepov, ki jih sprejme izdajatelj v zvezi z izdanim delniškim kapitalom, na podlagi česar lahko zadevno mesto trgovanja prilagodi ceno.

Člen 3

Metoda za izračun znatnega padca vrednosti za druge neizvedene finančne instrumente

1. Znaten padec vrednosti za finančne instrumente, ki niso delnice in ne spadajo v kategorije izvedenih finančnih instrumentov iz točk 4 do 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES, se izračuna v skladu z metodo iz odstavkov 2, 3 in 4.

2. Za finančni instrument, pri katerem se znaten padec vrednosti iz člena 23(7) Uredbe (EU) št. 236/2012 izmeri glede na ceno na ustreznem mestu trgovanja, se tak padec izračuna na podlagi uradne končne cene na ustreznem mestu trgovanja, ki se določi v skladu z veljavnimi pravili za to mesto trgovanja.

3. Za finančni dolžniški instrument, ki ga izda izdajatelj državnega vrednostnega papirja in pri katerem se znaten padec vrednosti iz člena 23(7) Uredbe (EU) št. 236/2012 izmeri glede na krivuljo donosa, se tak padec izračuna kot povečanje na krivulji donosa v primerjavi s krivuljo donosa izdajatelja državnega vrednostnega papirja ob zaključku trgovanja na prejšnji trgovalni dan, ki se izračuna na podlagi podatkov, ki jih ima na voljo izdajatelj na tem mestu trgovanja.

4. Za finančni instrument, pri katerem se znaten padec vrednosti iz člena 23(7) Uredbe (EU) št. 236/2012 izmeri glede na spremembo donosa, se tak padec izračuna kot povečanje trenutnega donosa v primerjavi z donosom tega instrumenta ob zaključku trgovanja na prejšnji trgovalni dan, ki se izračuna na podlagi podatkov, ki so na voljo za ta instrument na tem mestu trgovanja.

Člen 4

Metoda za izračun znatnega padca vrednosti za izvedene finančne instrumente

Znaten padec vrednosti za finančne instrumente, ki spadajo v kategorije izvedenih finančnih instrumentov iz točk 4 do 10 oddelka C Priloge I k Direktivi 2004/39/ES in ki imajo le en osnovni finančni instrument, s katerim se trguje na mestu trgovanja in za katerega je bil znaten padec vrednosti določen v skladu s členom 2 ali 3, se izračuna glede na znaten padec vrednosti osnovnega finančnega instrumenta.

Člen 5

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. novembra 2012.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. julija 2012

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 920/2012

z dne 4. oktobra 2012

o prepovedi ribolovnih dejavnosti za plovila s parangalom, ki plujejo pod zastavo Cipra ali so v navedeni državi registrirana, v zvezi z ribolovom navadnega tuna v Atlantskem oceanu vzhodno od 45° zahodne zemljepisne dolžine in v Sredozemskem morju

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike ([1]) in zlasti člena 36(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba Sveta (EU) št. 44/2012 z dne 17. januarja 2012 o določitvi ribolovnih možnosti, ki so na voljo v vodah EU in ki so plovilom EU na voljo v nekaterih vodah, ki niso del EU, za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, za katere veljajo mednarodna pogajanja ali sporazumi, za leto 2012 ([2]) določa količino navadnega tuna, ki jo lahko v letu 2012 ulovijo ribiška plovila Evropske unije v Atlantskem oceanu vzhodno od 45° zahodne zemljepisne dolžine in v Sredozemskem morju.

(2) Uredba Sveta (ES) št. 302/2009 z dne 6. aprila 2009 o vzpostavitvi večletnega načrta za obnovo staleža modroplavutega tuna v vzhodnem Atlantiku in Sredozemskem morju, spremembah Uredbe (ES) št. 43/2009 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1559/2007 ([3]) od držav članic zahteva, da obvestijo Komisijo o individualnih kvotah, dodeljenih njihovim plovilom z dolžino nad 24 metrov, pri plovilih za ulov z dolžino manj kot 24 m pa vsaj o kvotah, dodeljenih organizacijam proizvajalcev ali skupinam plovil, ki lovijo s podobno opremo.

(3) Skupna ribiška politika je zasnovana tako, da s trajnostnim izkoriščanjem živih vodnih virov na podlagi previdnostnega pristopa zagotavlja dolgoročno sposobnost preživetja ribiškega sektorja.

(4) Kadar Komisija v skladu s členom 36(2) Uredbe (ES) št. 1224/2009 na podlagi podatkov držav članic in drugih podatkov, ki jih ima, ugotovi, da za ribolovne možnosti, ki so na voljo Evropski uniji, državi članici ali skupini držav članic, velja, da so bile izčrpane za eno ali več orodij oziroma ladjevij, o tem obvesti zadevne države članice in prepove ribolovne dejavnosti za zadevno območje, orodje, stalež, skupino staležev ali ladjevje, vključeno v te posebne ribolovne dejavnosti.

(5) Informacije, ki jih ima Komisija, kažejo, da so bile ribolovne možnosti za navadnega tuna v Atlantskem oceanu vzhodno od 45° zahodne zemljepisne dolžine in v Sredozemskem morju, dodeljene plovilom s parangalom, ki plujejo pod zastavo Cipra ali so v navedeni državi registrirana, izčrpane.

(6) Ciper je 22. avgusta 2012 Komisijo obvestil, da je svojim plovilom s parangalom, ki so v letu 2012 lovila navadnega tuna, prepovedal ribolovne dejavnosti. Ciper je 5. septembra Komisijo obvestil, da je prepoved začela veljati 22. avgusta 2012 ob 09:39.

(7) Brez poseganja v navedeni ukrep Cipra je nujno, da Komisija potrdi prepoved ribolova navadnega tuna v Atlantskem oceanu vzhodno od 45° zahodne zemljepisne dolžine in Sredozemskem morju z 22. avgustom 2012 ob 09:39 s plovili s parangalom, ki plujejo pod zastavo Cipra ali so v navedeni državi registrirana –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ribolov navadnega tuna v Atlantskem oceanu vzhodno od 45° zahodne zemljepisne dolžine in v Sredozemskem morju s plovili s parangalom, ki plujejo pod zastavo Cipra ali so v tej državi registrirana, se prepove najpozneje z 22. avgustom 2012 ob 09:39.

Po tem datumu je prepovedano tudi obdržati na krovu, dajati v mrežaste kletke za pitanje ali gojenje, pretovarjati, prenašati ali iztovarjati navedeni stalež, ki ga ulovijo navedena plovila.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

([1]) UL L 343, 22.12.2009, str. 1.
([2]) UL L 25, 27.1.2012, str. 55.
([3]) UL L 96, 15.4.2009, str. 1.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 4. oktobra 2012

Za Komisijo
V imenu predsednika
Maria DAMANAKI
Članica Komisije

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 921/2012

z dne 8. oktobra 2012

o stodevetinsedemdeseti spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z mrežo Al-Kaida

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 z dne 27. maja 2002 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte, povezane z mrežo Al-Kaida [1], ter zlasti člena 7(1)(a) in člena 7a(5) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Priloga I k Uredbi (ES) št. 881/2002 navaja osebe, skupine in subjekte, ki jih zadeva zamrznitev sredstev in gospodarskih virov iz navedene uredbe.

(2) Odbor za sankcije Varnostnega sveta Združenih narodov je 27. septembra 2012 sklenil črtati eno fizično osebo s seznama oseb, skupin in subjektov, za katere velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov, potem ko je proučil zahtevo za umik s seznama, ki jo je predložila ta oseba, in celovito poročilo varuha človekovih pravic, pripravljeno na podlagi Resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov 1904(2009).

(3) Prilogo I k Uredbi (ES) št. 881/2002 bi bilo zato treba ustrezno posodobiti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga I k Uredbi (ES) št. 881/2002 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 8. oktobra 2012

Za Komisijo
V imenu predsednika
Vodja službe za instrumente zunanje politike

[1] UL L 139, 29.5.2002, str. 9.

PRILOGA

Priloga I k Uredbi (ES) št. 881/2002 se spremeni:

Pod naslovom „Fizične osebe“ se črta naslednji vnos:

„Abdullahi Hussein Kahie. Naslov: 26 Urtegata Street, Oslo 0187 Norveška. Datum rojstva: 22. 9. 1959. Kraj rojstva: Mogadišu, Somalija. Državljanstvo: norveško. Potni list št.: (a) 26941812 (norveški potni list, izdan 23. 11. 2008, (b) 27781924 (norveški potni list, izdan 11. 5. 2010, veljaven do 11. 5. 2020. nacionalna osebna izkaznica št.: 22095919778. Datum uvrstitve iz člena 2a(4)(b): 9. 11. 2001.“

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 922/2012

z dne 8. oktobra 2012

o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ([1]),

ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ([2]) ter zlasti člena 136(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi.

(2) Standardna uvozna vrednost se izračuna vsak delovni dan v skladu s členom 136(1) Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 ob upoštevanju spremenljivih dnevnih podatkov. Zato bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 8. oktobra 2012

Za Komisijo
V imenu predsednika

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

([1]) UL L 299, 16.11.2007, str. 1.
([2]) UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Standardne uvozne vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Tarifna oznaka KN	Oznaka tretje države [1]	Standardna uvozna vrednost
0702 00 00	AL	55,0
	MA	69,4
	MK	44,6
	TR	55,3
	XS	41,5
	ZZ	53,2
0707 00 05	MK	22,1
	TR	123,3
	ZZ	72,7
0709 93 10	TR	115,7
	ZZ	115,7
0805 50 10	AR	79,1
	CL	108,8
	TR	84,5
	UY	79,0
	ZA	98,1
	ZZ	89,9
0806 10 10	MK	23,1
	TR	117,4
	ZZ	70,3
0808 10 80	BR	79,8
	CL	99,9
	NZ	132,1
	US	158,1
	ZA	113,1
	ZZ	116,6
0808 30 90	CN	59,1
	TR	110,0
	ZZ	84,6

[1] Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

DIREKTIVE

DIREKTIVA KOMISIJE 2012/24/EU

z dne 8. oktobra 2012

o prilagoditvi tehničnih določb Direktive Sveta 86/297/EGS o približevanju zakonodaje držav članic o priključni gredi traktorjev in njeni zaščiti

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2003/37/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o homologaciji kmetijskih in gozdarskih traktorjev, njihovih priklopnikov in zamenljivih vlečenih strojev ter njihovih sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot in o razveljavitvi Direktive 74/150/EGS [1] ter zlasti točke (b) člena 19(1) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Oddelek 4.2 Priloge I k Direktivi Sveta 86/297/EGS [2] vsebuje splošne določbe za sprednje priključne gredi. Po tabeli 2 navedene priloge se za kategorije traktorjev, opremljene s sprednjo priključno gredjo, uporablja standard ISO 8759-1:1998, ki določa tudi mere za položaj sprednje priključne gredi. Vendar pa te zahteve glede položaja zaradi novih oblikovnih zahtev niso združljive s številnimi kmetijskimi in gozdarskimi traktorji.

(2) Zahteve za sprednje priključne gredi iz Direktive 86/297/EGS zadevajo samo vprašanja varnosti, tj. položaj priključne gredi, zahteve glede zaščite in varno območje. Položaj priključne gredi, kot je določen z Direktivo 86/297/EGS, ni združljiv z več kategorijami traktorjev na trgu in njihovimi pripetimi priključki. V tabeli 2 Priloge I k Direktivi 86/297/EGS sta iz zahtev glede položaja že izvzeti kategoriji traktorjev T4.1 in T4.3.

(3) Traktorji kategorij T1, T2, T3, T4.2 in T5 poleg tistih iz kategorij T4.1 in T4.3, ki so že izvzeti iz zahtev določbe 4.2 standarda ISO 8759-1:1998, ne morejo biti skladni z navedenimi zahtevami.

(4) Več traktorjev je lahko opremljenih s posebnimi vrstami priključnih gred, za katere se standard ISO 8759-1:1998 ne uporablja.

(5) Pri traktorjih kategorije T3 se standard uporablja le, če je traktor opremljen s priključno gredjo iz navedenega standarda. Vendar pa so druge kategorije vozil, kot so traktorji kategorije T2 in nekateri manjši traktorji kategorije T1, lahko opremljeni s posebnimi vrstami priključnih gredi, ki jih standard ne zajema. Zato bi bilo treba izjemo pri zahtevah standarda ISO 8759-1:1998 razširiti tudi na kategoriji traktorjev T1 in T2.

(6) Enake težave se pojavljajo v ustreznih kategorijah C.

(7) Ker se bodo specifikacije standarda ISO 8759-1:1998 z izjemo določbe 4.2 uporabljale za traktorje vseh kategorij T in C, ki so opremljeni s sprednjo priključno gredjo, je tabela 2 odveč in bi jo bilo zato treba črtati.

(8) Direktivo 86/297/EGS bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

(9) Ukrepi, predvideni s to direktivo, so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega v skladu s členom 20(1) Direktive 2003/37/ES –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Priloga I k Direktivi 86/297/EGS se spremeni:

1. Točka 4.2 se nadomesti z naslednjim:

„4.2 Določbe za sprednje priključne gredi

Specifikacije standarda ISO 8759-1:1998 se z izjemo določbe 4.2 uporabljajo za traktorje vseh kategorij T in C, ki so opremljeni s sprednjo priključno gredjo v skladu z navedenim standardom.“

[1] UL L 171, 9.7.2003, str. 1.
[2] UL L 186, 8.7.1986, str. 19.

2. Tabela 2 se črta.

Člen 2

1. Države članice najpozneje do 31. oktobra 2013 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Te predpise uporabljajo od 1. novembra 2013.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 8. oktobra 2012

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

SKLEPI

IZVEDBENI SKLEP SVETA

z dne 4. oktobra 2012

o dovoljenju Madžarski, da uporabi posebni ukrep, ki odstopa od člena 193 Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost

(2012/624/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost [1] in zlasti člena 395(1) Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Madžarska je z dopisom, ki ga je Komisija evidentirala 3. februarja 2012, zaprosila za dovoljenje za odstopanje od člena 193 Direktive 2006/112/ES od 1. julija 2012 in za dobo dveh let, ki ureja vprašanje, katera oseba mora davčnim organom plačati davek na dodano vrednost (DDV). V tem dopisu je Madžarska navedla, da ne bo prosila za podaljšanje navedenega dovoljenja.

(2) V skladu z drugim pododstavkom člena 395(2) Direktive 2006/112/ES je Komisija z dopisom z dne 26. aprila 2012 o zahtevku Madžarske obvestila druge države članice, ter z dopisom z dne 2. maja 2012 uradno obvestila Madžarsko, da ima vse informacije, potrebne za oceno zahtevka. Komisija je svoj predlog za dovoljenje za odstopanje predstavila Svetu 29. junija 2012.

(3) Oseba, ki je dolžna plačati DDV, je praviloma davčni zavezanec, ki dobavlja blago v skladu s členom 193 Direktive 2006/112/ES. Namen odstopanja, ki ga je zahtevala Madžarska, je za omejeno obdobje naložiti navedeno obveznost na davčnega zavezanca, kateremu se dobavijo nekateri nepredelani kmetijski proizvodi v sektorjih žit in oljnic.

(4) Madžarska je za navedene sektorje ugotovila, da so številni trgovci tako na notranjem trgu kot v trgovini znotraj Skupnosti vpleteni v različne oblike davčne utaje, saj ne plačujejo davčnim organom DDV, ki so ga obračunali za svoje dobave. Kadar so njihovi kupci davčni zavezanci s pravico do celotnega odbitka, so še vedno upravičeni do davčne olajšave.

(5) Ukrep, na podlagi katerega mora davčni zavezanec, kateremu se dobavi blago, namesto dobavitelja plačati DDV, je nujni začasni ukrep, s katerim bo odpravljena možnost te vrste davčne utaje. Da se zagotovi učinkovitost ukrepa, bi moral zajeti žetev v letu 2012. Ukrep bi se moral končati v dveh letih, kar bi moralo biti dovolj dolgo obdobje, da Madžarska uvede dokončne ukrepe v kmetijskem sektorju, skladne z Direktivo 2006/112/ES, za preprečevanje te oblike davčne utaje in boj proti njej.

(6) Za preprečevanje prenosa davčne utaje na fazo predelave proizvodov, na druge proizvode ali sektorje, bi morala Madžarska uvesti ustrezne nadzorne ukrepe in obveznosti poročanja ter o tem uradno obvestiti Komisijo.

(7) Za zagotovitev, da se posebni ukrep uporablja samo za nekatere posebne kmetijske proizvode in da se zagotovi njegova pravna varnost, bi bilo treba blago, ki ga zajema posebni ukrep, določiti z uporabo kombinirane nomenklature iz Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi [2].

(8) Posebni ukrep je sorazmeren z želenimi cilji, saj je časovno omejen in se ne namerava uporabljati na splošno, temveč samo za nekaj natančno določenih proizvodov, ki v nespremenjenem stanju običajno niso namenjeni končni potrošnji ter v zvezi s katerimi je davčna utaja povzročila znatno izgubo prihodkov iz DDV.

(9) Posebni ukrep ne bo imel škodljivega vpliva na lastna sredstva Unije iz naslova DDV –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Z odstopanjem od člena 193 Direktive 2006/112/ES se Madžarsko pooblasti, da kot osebo, ki je dolžna plačati DDV, določi davčnega zavezanca, kateremu se dobavi naslednje blago, navedeno v kombinirani nomenklaturi iz Uredbe (EGS) št. 2658/87:

[1] UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

[2] UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

Oznaka KN	Izdelek
1001	Pšenica in soržica
1002	Rž
1003	Ječmen
1004	Oves
1005	Koruza
1008 60 00	Tritikala
1201	Soja, cela ali lomljena
1205	Seme oljne repice ali ogrščice, celo ali lomljeno
1206 00	Sončnično seme, celo ali lomljeno

Člen 2

Kot pogoj za dovoljenje iz člena 1 Madžarska uvede ustrezne in učinkovite nadzorne ukrepe in obveznosti poročanja v zvezi z davčnimi zavezanci, ki dobavljajo blago, na katerega se nanaša ta sklep.

Madžarska obvesti Komisijo o uvedbi ukrepov in obveznosti iz prvega odstavka.

Člen 3

Ta sklep začne učinkovati na dan uradnega obvestila.

Uporablja se od 1. julija 2012 do 30. junija 2014.

Člen 4

Ta sklep je naslovljen na Madžarsko.

V Luxembourgu, 4. oktobra 2012

Za Svet

Predsednica

S. CHARALAMBOUS

SKLEP SVETA

z dne 4. oktobra 2012

o imenovanju ciprskega člana Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

(2012/625/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 302 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga vlade Republike Ciper,

ob upoštevanju mnenja Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Svet je 13. septembra 2010 sprejel Sklep 2010/570/EU, Euratom o imenovanju članov Evropskega ekonomsko-socialnega odbora za obdobje od 21. septembra 2010 do 20. septembra 2015 ([1]).

(2) Zaradi konca mandata Andreasa LOUROUTZIATISA se je sprostilo mesto člana Evropskega ekonomsko-socialnega odbora –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Manthos MAVROMMATIS se za preostanek mandata, ki se izteče 20. septembra 2015, imenuje za člana Evropskega ekonomsko-socialnega odbora.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Luxembourgu, 4. oktobra 2012

Za Svet

Predsednica

S. CHARALAMBOUS

([1]) UL L 251, 25.9.2010, str. 8.

SKLEP SVETA

z dne 4. oktobra 2012

o imenovanju šestih romunskih članov in petih romunskih nadomestnih članov Odbora regij

(2012/626/EU)

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 305 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga romunske vlade,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Svet je 22. decembra 2009 in 18. januarja 2010 sprejel sklepa 2009/1014/EU [1] in 2010/29/EU [2] o imenovanju članov in nadomestnih članov Odbora regij za obdobje od 26. januarja 2010 do 25. januarja 2015.

(2) Zaradi izteka mandata Decebala ARNĂUTUJA, Veronice DIACONU, Edite Emőke LOKODI, Constantina OSTAFICIUCA, Vasila SAVE in Gheorghea Bunee STANCUJA se je sprostilo šest mest članov Odbora regij. Zaradi izteka mandata Árpáda Szabolcsa CSEHIJA, Gheorghea FLUTURJA, Mariane MIRCEA, Mircie MUNTEANA in Ioane TRIFOI se je sprostilo pet mest nadomestnih članov Odbora regij –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Za preostanek mandata, ki se izteče 25. januarja 2015, se v Odbor regij imenujejo:

(a) za člane:

— Cristian Mihai ADOMNIȚEI, *President of Iași County Council*

— Dragoș Adrian BENEA, *President of Bacău County Council*

— Ovidiu BRĂILOIU, *Mayor of Eforie town, Constanța County*

— Csaba BORBOLY, *President of Harghita County Council*

— Mariana GÂJU, *Mayor of the Cumpăna commune, Constanța County*

— Emilian OPREA, *Mayor of Chitila town, Ilfov County*

ter

(b) za nadomestne člane:

— Andrei Ioan CHILIMAN, *Mayor of District 1 - Bucharest*

— Veronica DIACONU, *Local Councillor, Gorgota commune Local Council, Prahova County*

— Petru Nicolae IOȚCU, *President of Arad County Council*

— Marian PETRACHE, *President of Ilfov County Council*

— Silviu PONORAN, *Mayor of Zlatna town, Alba County*.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Luxembourgu, 4. oktobra 2012

Za Svet

Predsednica

S. CHARALAMBOUS

[1] UL L 348, 29.12.2009, str. 22.
[2] UL L 12, 19.1.2010, str. 11.

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE

z dne 5. oktobra 2012

o priznavanju pravnega in nadzornega okvira Avstralije za enakovrednega zahtevam Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah

(Besedilo velja za EGP)

(2012/627/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah [1] in zlasti člena 5(6) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Komisija je 17. novembra 2009 podelila mandat Odboru evropskih zakonodajalcev za vrednostne papirje (CESR), katerega naloge opravlja Evropski organ za vrednostne papirje in trge, ustanovljen 1. januarja 2011 na podlagi Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) [2] (ESMA), ter zaprosila za njegov nasvet glede tehnične ocene pravnega in nadzornega okvira Avstralije za bonitetne agencije.

(2) ESMA je v svojem priporočilu, ki ga je poslal 18. aprila 2012, predlagal, da se avstralski pravni in nadzorni okvir za bonitetne agencije šteje za enakovrednega Uredbi (ES) št. 1060/2009.

(3) V skladu z drugim pododstavkom člena 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009 je treba oceniti izpolnjevanje treh pogojev, da se pravni in nadzorni okvir tretje države lahko obravnava kot ustrezen glede na zahteve Uredbe (ES) št. 1060/2009.

(4) V skladu s prvim pogojem morajo imeti bonitetne agencije v tretji državi dovoljenje oziroma biti registrirane ter morajo biti predmet stalnega učinkovitega nadzora in izvrševanja. Avstralski pravni in regulativni okvir za bonitetne agencije je začel veljati 1. januarja 2010. Vsi zadevni zakoni in drugi predpisi, in sicer zakon o gospodarskih družbah (2001) ter zakon o Avstralski komisiji za vrednostne papirje in naložbe (ASIC) (2001), so začeli veljati. V skladu s tem regulativnim okvirom morajo biti bonitetne agencije registrirane in pod stalnim nadzorom Avstralske komisije za vrednostne papirje in naložbe (ASIC). Avstralski pravni in nadzorni okvir podeljuje ASIC zadostna pooblastila, da lahko učinkovito nadzoruje in izvršuje bonitetne agencije, vključno s pooblastilom za sankcioniranje bonitetnih agencij, ki kršijo veljavne predpise: ASIC lahko zaseže dokumente, ki jih niso pripravile bonitetne agencije. Na podlagi naloga za preiskavo, ki ga odobri pooblaščen sodni organ, lahko ASIC preišče prostore bonitetnih agencij. Poleg tega zakon o gospodarskih družbah pooblašča ASIC, da lahko zvezno sodišče zaprosi za nalog za preklic dovoljenja bonitetni agenciji. Po takšnem preklicu dovoljenja lahko ASIC zaprosi sodišče za nalog za stalno prepoved izdaje bonitetnih ocen v Avstraliji za bonitetno agencijo. V skladu z zakonom o gospodarskih družbah lahko ASIC tudi zaprosi za nalog za prekinitev protipravnega ravnanja bonitetne agencije ali za uvedbo denarnih kazni, če agencija krši katero koli izmed obveznosti iz zadevne zakonodaje o finančnih storitvah. Sporazum o sodelovanju, sklenjen med ESMA in ASIC, določa izmenjavo informacij v zvezi z ukrepi izvrševanja in nadzora, sprejetimi proti čezmejnim bonitetnim agencijam.

(5) Glede na drugi pogoj morajo bonitetne agencije v tretji državi upoštevati pravno zavezujoča pravila, enaka tistim iz členov 6 do 12 in Priloge I Uredbe (ES) št. 1060/2009. Avstralski pravni in nadzorni okvir izpolnjuje cilje regulativnega okvira EU za bonitetne agencije glede upravljanja navzkrižij interesov. Avstralska zakonodaja (zakon o ASIC) zahteva upravljanje navzkrižij interesov, ki vključuje obveznost za upravljanje navzkrižij interesov in organizacijske zahteve, zlasti v zvezi z zunanjim izvajanjem, evidentiranjem in zaupnostjo. V zvezi z vodenjem podjetja pogoji iz licence ASIC zahtevajo, da je bonitetna agencija organizirana na način, ki zagotavlja, da njeni poslovni interesi ne ovirajo neodvisnosti in pravilnosti dejavnosti bonitetnega ocenjevanja. Avstralski okvir zahteva tudi, da bonitetne agencije uvedejo strogo pregledovanje ocenjevalnih metod, ter vsebuje številne zahteve o nerazkritju v zvezi z bonitetnim ocenjevanjem in dejavnostmi ocenjevanja. Zato avstralski pravni in nadzorni okvir izpolnjuje cilje Uredbe (ES) št. 1060/2009 v zvezi z upravljanjem nasprotij interesov, organizacijskimi procesi in postopki, s katerimi mora bonitetna agencija razpolagati, kakovostjo ocen in metodologijo ocenjevanja, razkritjem bonitetnih ocen ter splošnimi in rednimi

[1] UL L 302, 17.11.2009, str. 1.
[2] UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

razkritji dejavnosti bonitetnega ocenjevanja. Zato zagotavlja ustrezno zaščito v smislu integritete, preglednosti, dobrega upravljanja bonitetnih agencij in zanesljivosti dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.

(6) Glede na tretji pogoj mora regulativna ureditev v tej tretji državi preprečiti poseganje nadzornih organov in drugih javnih organov te tretje države v vsebino bonitetnih ocen in metodologije. Vsako tovrstno poseganje v bonitetno ocenjevanje in metodologije ocenjevanja bi bilo v nasprotju s poglavjem 7 avstralskega zakona o gospodarskih družbah iz leta 2001 ter s cilji ASIC. Niti ASIC niti noben drugi javni organ ni pooblaščen za poseganje v vsebino bonitetnih ocen ali metodologije bonitetnega ocenjevanja.

(7) Glede na preučene dejavnike se lahko šteje, da avstralski pravni in nadzorni okvir za bonitetne agencije izpolnjuje pogoje iz drugega pododstavka člena 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009. Zato je treba avstralski pravni in nadzorni okvir za bonitetne agencije šteti za enakovrednega pravnemu in nadzornemu okviru, ki je vzpostavljen z Uredbo (ES) št. 1060/2009. Komisija bo v sodelovanju z ESMA še naprej spremljala razvoj avstralskega pravnega in nadzornega okvira za bonitetne agencije ter izpolnjevanje pogojev, na podlagi katerih je bil sklep sprejet.

(8) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Evropskega odbora za vrednostne papirje –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Za namene člena 5 Uredbe (ES) št. 1060/2009 se avstralski pravni in nadzorni okvir za bonitetne agencije šteje za enakovrednega zahtevam Uredbe (ES) št. 1060/2009.

Člen 2

Ta sklep začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 5. oktobra 2012

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE

z dne 5. oktobra 2012

o priznavanju pravnega in nadzornega okvira Združenih držav Amerike za enakovrednega zahtevam Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o bonitetnih agencijah

(Besedilo velja za EGP)

(2012/628/EU)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1060/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o bonitetnih agencijah [1] in zlasti člena 5(6) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Komisija je 12. junija 2009 podelila mandat Odboru evropskih zakonodajalcev za vrednostne papirje (CESR), katerega naloge opravlja Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA), ustanovljen 1. januarja 2011 na podlagi Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) [2], ter zaprosila za njegov tehnični nasvet glede tehnične ocene pravnega in nadzornega okvira ZDA za bonitetne agencije.

(2) V prvem nasvetu z dne 21. maja 2010 je CESR poudaril dve področji (v zvezi s kakovostjo metodologij in ocen ter v zvezi z razkritjem ocen), na katerih še vedno obstajajo precejšnje razlike med okviroma Združenih držav Amerike (ZDA) in Unije. Posledično in po začetku veljavnosti Zakona o Dodd-Frankovi reformi Wall Streeta in varstvu potrošnikov z dne 21. julija 2010 je ESMA dopolnil svoj tehnični nasvet Komisiji z navedbo, da se pravni in nadzorni okvir ZDA za bonitetne agencije lahko šteje za ustreznega glede na Uredbo (ES) št. 1060/2009.

(3) V skladu z drugim pododstavkom člena 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009 je treba oceniti izpolnjevanje treh pogojev, da se pravni in nadzorni okvir tretje države lahko obravnava kot ustrezen glede na zahteve Uredbe (ES) št. 1060/2009.

(4) V skladu s prvim pogojem morajo imeti bonitetne agencije v tretji državi dovoljenje oziroma biti registrirane ter morajo biti predmet stalnega učinkovitega nadzora in izvrševanja. Pravni in nadzorni okvir ZDA za bonitetne agencije sestavljajo zakon o reformi bonitetnih agencij iz leta 2006 (zakon o bonitetnih agencijah), ki poskuša izboljšati kakovost ocen za zaščito vlagateljev in javnih interesov s spodbujanjem odgovornosti, preglednosti in konkurence v sektorju bonitetnega ocenjevanja, ter oddelki 15E [3], 17 [4] in 21B(a) [5] zakona o trgih vrednostnih papirjev (zakon o borzi). Operativne določbe zakona o bonitetnih agencijah so začele veljati, potem ko je SEC junija 2007 sprejel sklop pravil o izvajanju programa za registracijo in nadzor za bonitetne agencije, ki so registrirane kot nacionalno priznane organizacije za statistično ocenjevanje (NRSRO). Da se dovoli uporaba njihovih ocen za regulativne namene, se morajo bonitetne agencije registrirati pri SEC, ki jih nato stalno nadzoruje. SEC ima številna nadzorna pooblastila, ki mu omogočajo preiskavo, ali bonitetne agencije izpolnjujejo svoje pravne obveznosti. Ta pooblastila vključujejo pooblastilo za dostopanje do dokumentov, izvajanje preiskav in pregledov na kraju samem ter pooblastilo, da zahteva dostop do zapisov telefonskih pogovorov in elektronskih sporočil. SEC teh pooblastil ne izvaja le v zvezi z bonitetnimi agencijami, ampak tudi v zvezi z drugimi osebami, ki sodelujejo pri dejavnostih bonitetnega ocenjevanja. Oddelek 15E(p)(3)(A) zakona o borzi zahteva, da SEC opravi pregled vsake NRSRO vsaj enkrat letno ter poroča o ugotovitvah teh pregledov [6]. Če SEC ugotovi, da NRSRO krši katero izmed obveznosti iz zadevnega regulativnega okvira, lahko sprejme številne nadzorne ukrepe, da ustavi kršitev. Ti ukrepi vključujejo pooblastilo za odvzem registracije, začasno prekinitev uporabe ocen za regulativne namene in ukaz bonitetnim agencijam, naj prekinejo s kršitvijo. SEC lahko bonitetnim agencijam naloži stroge kazni zaradi kršitev zadevnih zahtev. Zato so NRSRO predmet stalnega učinkovitega nadzora in izvrševanja. Sporazum o sodelovanju, sklenjen med ESMA in SEC, določa izmenjavo

[1] UL L 302, 17.11.2009, str. 1.
[2] UL L 331, 15.12.2010, str. 84.
[3] 15 U.S.C.78o-7.
[4] 15 U.S.C.78q.
[5] 15 U.S.C.78u-2.
[6] Glej povzetek poročila osebja SEC o pregledih posameznih NRSRO iz septembra 2011.

informacij v zvezi z ukrepi izvrševanja in nadzora, sprejetimi proti čezmejnim bonitetnim agencijam.

(5) Glede na drugi pogoj morajo bonitetne agencije v tretji državi upoštevati pravno zavezujoča pravila, enaka tistim iz členov 6 do 12 in Priloge I k Uredbi (ES) št. 1060/2009. Pravni in nadzorni okvir ZDA izpolnjuje cilje Uredbe (ES) št. 1060/2009 v zvezi z upravljanjem nasprotij interesov, organizacijskimi procesi in postopki, s katerimi mora bonitetna agencija razpolagati, kakovostjo ocen in metodologijo ocenjevanja, razkritjem bonitetnih ocen ter splošnimi in rednimi razkritji dejavnosti bonitetnega ocenjevanja. Zato okvir ZDA zagotavlja ustrezno zaščito v smislu integritete, preglednosti, dobrega vodenja bonitetnih agencij in zanesljivosti dejavnosti bonitetnega ocenjevanja.

(6) Glede na tretji pogoj mora regulativna ureditev v tej tretji državi preprečiti poseganje nadzornih organov in drugih javnih organov te tretje države v vsebino bonitetnih ocen in metodologije. Zato je SEC in vsem drugim javnim organom ZDA z zakonom prepovedano poseganje v vsebino bonitetnih ocen in metodologije bonitetnega ocenjevanja.

(7) Glede na preučene dejavnike se lahko šteje, da pravni in nadzorni okvir ZDA za bonitetne agencije izpolnjuje pogoje iz drugega pododstavka člena 5(6) Uredbe (ES) št. 1060/2009. Zato je treba pravni in nadzorni okvir ZDA za bonitetne agencije šteti za enakovrednega pravnemu in nadzornemu okviru, ki je vzpostavljen z Uredbo (ES) št. 1060/2009. Komisija bo v sodelovanju z ESMA še naprej spremljala razvoj pravnega in nadzornega okvira ZDA za bonitetne agencije ter izpolnjevanje pogojev, na podlagi katerih je bil sklep sprejet.

(8) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Evropskega odbora za vrednostne papirje –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Za namene člena 5 Uredbe (ES) št. 1060/2009 se pravni in nadzorni okvir ZDA za bonitetne agencije šteje za enakovrednega zahtevam Uredbe (ES) št. 1060/2009.

Člen 2

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 5. oktobra 2012

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

Cena naročnine 2012 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 310 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	840 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče http://europa.eu

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL